

LETO XXX
DECEMBER
1981

m

.

i

s

!

.

i

SPET smo zaključili en letnik naših MISLI — z novo številko bomo stopili že v 31 leto. Res v nove skrbi in v neznano bodočnost finančnih težav, ki se tako rapidno večajo iz leta v leto, obenem pa le v upanju na podaljševanje življenja našega mesečnika; in v neomajnem zaupanju v božjo previdnost, ki nas ne bo zapustila. Če so MISLI našemu priseljenemu narodu v Avstraliji potrebne, bodo z božjo pomočjo in našo dobro voljo obstale! Seveda Bog ne dela čudežev, da bi reševal naš list: vzbuditi pa le more dobro voljo naročnikov, da mesečnik dovolj podprejo z rednim odplačevanjem naročnine in dodatnim darom v Bernardov tiskovni sklad. Sem že večkrat omenjal, da bi brez tega darežljivega doprinosa MISLI že davno končale. Saj naročnine skromnega lista ni mogoče enostavno dvigati v nedogled in dokler nisem prisiljen, je ne dvignem — zato bomo tudi v prihodnjem letu poskusili obdržati naročnino petih dolarjev. Izrazim pa naj že zdaj globoko hvaležnost vsem, ki skušajo MISLIM pomagati s prstovoljnimi darom. Enako tudi vsem, ki poskušajo našemu mesečniku pridobiti kakega novega naročnika.

Naj ob tem omenim, da so MISLI v tem letu dobile kar 35 novih plačilnih naročnikov (in še nekaj takih, ki se z naročnino doslej še niso odzvali), za kar gre v veliki večini zahvala tistim bralcem, ki rečejo pravo besedo o pravem času. Ko bi še vsi zaostankarji poravnali svoje dolgove, bi bilo veliko naših skrbi za bregom!

Ohranimo zvestobo MISLIM, pa bodo tudi MISLI ostale zveste nam!

— Urednik in upravnik

K SLIKI NA OVITKU: Sneg nam pričara davne božične spomine...

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v cenah knjig ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) Cena I. dela \$7.-, II. dela \$8.50.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi. Žepna izdaja. Cena \$8.-

SHEPHERD OF THE WILDERNESS. — Življenjepis misijonarja Baraga v angleški žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. — Cena dva dolarja.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena dva dolarja.

KUHARSKA UMETNOST AZIJE. Na 233 straneh, s številnimi kuharskimi recepti azijskih narodov in z več barvnimi slikami serviranja azijskih jedil. Zbrala Marinka Pečjak, izdano v Sloveniji. Cena \$13.60.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. — Odlično delo dr. Jakoba Kolariča CM. in podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig \$40.- (Posamezne knjige: prva \$7.-, druga \$9.-, tretja \$28.-).

LJUDJE POD BIČEM (Odlična trilogija izpod peresa KARLA MAUSERJA iz življenja v Sloveniji med in po vojni.) — Cena vsem trem delom \$10.-

TRENUTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Knjiga je izšla v Argentini, stane vezana \$4.—, nevezana pa \$3.— in je vredna branja.

HOJA ZA KRISTUSOM (nesmrtni spisi Tomaža Kempčana v obliki molitvenika). Cena \$5.— vezani knjigi.

MATI, DOMOVINA, BOG (Pesmi Ludvika Cegljarja) — Cena \$2.-

POPOTNIKI (Najnovejši roman, ki je izšel v izseljenstvu, napisal Aleksej Goriški). 456 strani. — Cena \$10.-

V ROGU LEŽIMO POBITI (napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev v letu 1945) — cena dva dolarja.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVIJO (izjava prič o teharjskih dogodkih v letu 1945) — cena dva dolarja.

TABORIŠČNI ARHIV PRIČA — 1., 2., 3., in 4. zvezek (zbral dr. Filip Žakelj). Vsaka knjiga po štiri dolarje.

REVOLUCIJA V HOTEDRŠICI (Siena Blažič) — Cena \$2.—

misli

(THOUGHTS) Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji • Ustanovljen leta 1952 • Izdajajo slovenski frančiškani • Urejuje in upravlja Fr. Basil A. Valentine, O.F.M., 19 A'Beckett Street, Kew, Victoria 3101 — Telefon: (03) 861 7787 • Naslov MISLI: P.O. Box 197, Kew, Vic. 3101 • Letna naročnina \$5.- se plačuje vnaprej (izven Avstralije \$8.-, letalsko s posebnim dogovorom) • Rokopisov ne vračamo. Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema. • Stava: MISLI - 19 A'Beckett Street, Kew, Victoria 3101 — (03) 861 7787 • Tisk: Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Vic. 3065.

VSEBINA • Žive jaslice — stran 321 • Božična čuda — pesem — Jože Pogačnik — stran 322 • Božič nekoliko drugače — J.B. — stran 323 • Ob rojstvu — Ciril P. — stran 325 • Devet jih je letos... — Meriza Ličan predstavlja sydneyjske maturante — stran 326 • Mati Marija — pesem — Marjan Jakopič — stran 327 • Med kolesjem velesil — stran 328 • Izpod sydneyjskih stolpov — P. Valerijan — stran 330 • Izpod Triglava — stran 332 • Ljubezen ki išče... — stran 334 • STENSKI KOLE-DAR MISLI 1982 (Iztrgajte v uporabo!) • P. Bazilij tipka... — stran 340 • Pesem dveh src — roman — Florence L. Barclay — stran 342 • Naše nabirke — stran 342 • Celovške in goriške mohorjevke 1982 — stran 343 • Moj najlepši božič — J.K. — stran 344 • Z vseh vetrov — stran 346 • Nadaljevanje tipkarije — stran 347 • Kotiček naših mladih — stran 348 • Križem avstralske Slovenije — stran 349 • Temu se smejejo doma... — stran 351.

BOŽJE

misli
IN
ČLOVEŠKE

LETNIK 30 — ŠT. 12
DECEMBER 1981

JASLICE

KOT SO MISLI omenile že v oktobru, smo na Frančiškovo praznik (4. okt.) letos pričeli posebno Frančiškovo leto, da bomo tako dostojno proslavili 800-letnico njegovega rojstva. Po tolikih stoletjih nam ta priljubljeni svetnik še vedno pridiga in nam ima še vedno toliko povedati. Tudi za božič, ki ga je po pripovedovanju njegovih prvih življenjepiscev obhajal z večjim veseljem kot vse druge praznike leta. Vsi naj bi se veselili in praznovali božje rojstvo, ne samo ljudje, ampak tudi živali! Ob neki priliki je dejal: "Ko bi mogel govoriti z vladarjem, bi ga prosil, naj izda splošni zakon, da naj vsi, ki le premorejo, posujejo za božič koruzo in žito ob poteh; naj bi imeli pitčki obilno hrane na ta slovesni dan!"

Ko danes gledamo jaslice po cerkvah, pa celo po parkih in cestah, ali ko jih celo sami postavljamo po domovih, kar je starodavna in lepa slovenska navada, pri tem malo mislimo, da je k njih razvoju doprinesel svoje tudi sv. Frančišek.

Bilo je za božič leta 1223, tri leta pred svetnikovo blaženo smrtjo, ko je Frančišek hotel izpolniti svojo željo: obhajati božič čim bolj podobno tistemu prvemu božiču v Betlehemu. Hotel se je dotikati jasi in slame, hotel je čutiti mraz in puščobo hleva, dih vola in osla, da bi se tako mogel še bolj poglobiti v skrivnost božjega uboštva. Hotel je imeti za božič okrog sebe družino ubožnih ljudi.

Življenjepisci pripovedujejo, kako je Frančišek za to priliko izbral kraj Greccio, kjer je vedel za revno votlino. Tam je njegov prijatelj Giovanni Velita pripravil vse po njegovem naročilu. Ko je prišel Frančišek na sveto noč tja, je našel vse v redu. V votlini so bile jasi polne slame. Ob njih sta bila vol in osel, ovce so jima delale družbo. Vedno več in več okoliških preprostih ljudi je prihajalo — saj je šlo od ust do ust, kako in kje namerava svetnik praznovati Gospo-

OBILICO MILOSTI,
MIRU IN ZADOVOLJSTVA
VAM ŽELE ZA PRAZNIKE
VAŠI DUHOVNIKI
IN VAŠE SESTRE

BOŽIČNA ČUDA

Božični delopust zvoni.
Nocoj zvonovi so tako mehki,
tako voljno sladki.

Ta čas
Marija z Jožefom gre skozi vas
v sveti Betlehem.
In če pri vas je Betlehem,
pri vas ostaneta.

Zato:
pripravite toplo žerjavico,
kadila pest vrzite v njo
in potlej z žegnano vodo
pred vrati čakajte kleče
na romajočo božjo glorio!

Povsod bosta potrkala,
povsod v hram pogledala
in kjer še sveta luč gori
— čeprav samo še v dnu srca
za to božično noč,
tam pa ostaneta
za sveti čas opolnoči.

Oj, v klet zaprite črno skrb
in božjim rokam izročite vse:
ognjišče, polje, hlev in vrt
in še zaprite svoje zmučene oči!

dovo rojstvo. Gozdovi so bili polni njihovega petja, ki je odmevalo od skal. Bakle so jim kazale pot v temni noči.

Zbrali so se okrog jasli Frančiškovi redovni bratje ter peli sveti oficij. Za eharistično slavje — sveto mašo — so jasli s slamo služile za oltar. Maševal je brat-duhovnik, saj Frančišek ni bil mašnik, ampak le diakon. Oblečen v dalmatiko je pomagal pri daritvi in pel božični evangelij s svojim močnim, sladkim in jasno zvonečim glasom. Tudi pridigal je on. Za Kristusa je tokrat uporabljal naziv "betlehemske Dete". In kadar koli je spregovoril Jezusovo ime, je bil "njegov glas sličen ovčjemu blejanju", kot pripovedujejo življenjepisci, tako se je svetnik uživel v božično skrivnost in kar drgetal v ljubezni do božjega Novorojenčka. Svetnikove besede so se razlivale nad zbranimi verniki kakor tekoč potok milosti. S Frančiškom so doživljali ob jaslih prvi božič ter se z njim in brati radovali vso noč. V njih srca pa se je naselil mir, ki jim ga je znal dati samo Frančišek, sam poln ljubezni in blage volje svete noči.

To je bil pričetek jaslic (in morda tudi polnočnice), ki so se pričele od tistikrat širiti po krščanskem svetu: najprej gotovo po frančiškanskih cerkvah, nato še po drugih in v mnogih deželah tudi po vernih družinah. Slovenska srca so vsekakor kmalu sprejela to Frančiškovo novost ter pridružila hišne, družinske jaslice svojemu narodnemu božičnemu razpoloženju. Jaslice so postale naša tradicija, ki naj bi — samo Bog daj! — nikoli ne ugasnila. Koliko lepih božičnih spominov prinaša slehernemu izmed nas!

Hvaležni moramo biti svetemu Frančišku, da nam je jaslice podaril. Naj nam izprosi vsaj skromno merico tiste serafinske ljubezni, katere je bil sam poln in je zlasti o božiču tako bogato privrela iz njegove duše.

Pozdrav svetega Frančiška je bil: PAX ET BONUM! — MIR IN VSE DOBRO! Tako primeren je ta pozdrav tudi in zlasti še za božične praznike, ki naj nam prinesejo obilico srčnega miru in milosti. Zato želita tudi uredništvo in uprava MISLI vsem avstralskim Slovencem, zlasti pa sodelavcem, dobrotnikom, naročnikom in bravcem:

MIR IN VSE DOBRO!

In — ah!
Ste videli dehtečo rožo Jezusa
v Marijinih preblazenih rokah?

In ko po praznikih vas skrb
v vsakdanji delavnik spet prebudi,
odkrijete na sredi svojih src

rdečo rožo Jezusa,
ubogega in dobrega —
in znali boste, kar ves svet ne zna:
toplo nasmehnuti se sred gorja
morečega, vsakdanjega.

JOŽE POGAČNIK

Božič

nekoliko drugače

NISTA se videli od mature, čeprav obe živita v Ljubljani. Oni dan pa je Darja na trgu pri peteršilju in korenčku zagledala njen obraz.

"Mira! Si res ti?"

"Res, Darja!"

"Kje si? Kaj delaš? Kako živiš? Imaš družino?" Vprašanja so kar deževala. Darja je sicer od časa do časa slišala govoriti o Miri, o njenem delu, nič pa o njenem zasebnem življenju. Ko je Mira povedala, da ima svoje stanovanje in da se ni poročila, je Darja nabrala obraz v sočutne gube: "Sama si? Oh, to je pa hudo!" Nehote je premerila Miro od glave do nog in od nekod se je prikradel sum: "Kdo ve, če res živi sama? Elegantna je, nič ostarela, četudi že siva. Nema-ra hodi celo v kozmetični salon. Eh, vsi smo krvavi pođ kožo, naj drugim govori, da se samo zase tako neguje in oblači!..."

Stoj, ne smem sumničiti, je odpodila črno misel. Postalo ji je žal, da je pritegnila javnemu mnenju, ki dostikrat noče verjeti, da bi mogla samostojna neporočena ženska živeti čisto, če ni ravno redovnica. Da bi se nekoliko opravičila sama pred seboj, je brž povzela: "Mira, toda za praznike gotovo ne boš sama! Kaj če bi prišla k nam? Grozno mora biti človeku, če je za božič sam in ti si bila tako navezana na starše. Spominjam se..."

"Ampak, Darja," se je zasmejala Mira, "ali tudi ti misliš, da je božič samo praznik za otroke, z vso tisto pravljíčnostjo o božičku?"

"No, tega ne trdim, najlepše pa je vendar preživeti božični večer v družini. Drevesce... jaslice... Če si sam, vse to odpade. Obujati spomine na otroška leta, na lepo družinsko življenje s starši vendar ni prijetno. Zase vem, da ne bi nikoli praznovala božiča, če bi bila sama. Ne bi mogla. Mogoče bi dala v cvetličarni narediti ikebano s smrekovo vejico, toliko da bi bilo malo spomina. Jaslic zagotovo ne bi postavljala. Saj jih že zdaj samo zaradi otrok, ker imajo pač veselje. Drugače je pa sama sitnost z njimi, smeti in prah, in skora-j jih ni kam postaviti, odkar imamo v dnevni sobi barvni televizor..."

"Jaz gledam na te stvari drugače," se je zresnila Mira. "Zdaj, ko sem sama, mi božič res ni več sentimentalni družinski praznik, ne solzim se ob spominih na izgubljeni otroški raj. Božič zame tudi ni fol-

J. B.

klora, marveč živa sedanost. Saj se vendar ne spominjamo le rojstva nekega človeka, ki je umrl pred 2000 leti! Saj je božič praznik rojstnega dne živega človeka in Boga hkrati, Kristusa vstalega! Spoštujem tradicijo in ničesar nisem opustila, kar je bilo pri nas določeno v navadi, vsebino pa sem dala drugačno. Moj božič je lep, veš!"

"Ne razumem prav. Ali si povabiš koga v goste? Samo zase se vendar ne izplača toliko ceremonij. Uh, če pomislim na božično pospravljanje in potice... Moja tašča tako vztraja pri tem. Jaz pa raje kupim nekaj kosov potice v slaščičarni in sem zadovoljna, ko so prazniki mimo."

"Jaz pa rada praznujem. Praznovanje je potreba človeškega srca. Kar pogled malo po svetu. Ni človeka, ki bi česà ne praznoval, tako ali drugače. Zame je božič praznik, tudi kadar pade na delavnik. Nanj se pripravljam tedne prej, ves advent."

"Kaj? Še to?" Darja se kar ni mogla znajti od začudenja.

"Seveda. Ali nisi nikoli občutila, kako pričakovanje povzdigne praznik? Že na prvo adventno nedeljo si pripravim smrekov venec s štirimi svečami in jih tudi prižigam, vsako nedeljo eno več. Ne veš, kako lepo je — recimo — večerjati ob soju adventnih svečic! In če je zunaj celo sneženo, potem kar čutim, kako se bliža božič, kako prihaja vame neki mir, zbranost, nekaj lepega, svetlega. Pred leti sem si celo izvezla temnozelen pogrinek z božičnimi motivi, da me vsak obed v adventu spomni na bližajoče se praznike."

"Moraš pa že imeti časa na pretek, da si umišljaš take reči! Si pač sama!" Darja se je kar malo namrgodila.

"Motiš se. Moj čas je zelo strogo odmerjen, do minute natančno vsak dan. Tisti pogrinek sem vezla kradoma, danes pet minut, jutri deset. Nekaj je pač treba žrtvovati. A povem ti, da se splača."

“Oh, to so zunanosti!” se je omalovaževalno namehnila Darja.

“Ali ne poznaš pregovora, da usta govore, česar je polno srce? Mislim, da se dandanes vse preveč sramujemo čustvenosti. Današnjega človeka je sam razum. Včasih je treba dati zunanji izraz tistemu, kar nosiš v srcu. Pisano je, naj pripravimo pot Gospodu. Jaz vzamem to zares in advent mi je res priprava na božični prihod Gospodov. Pri svoji veliki zaposlenosti — le nič se ne muzaj, niste samo poročene brez prostega časa! — sicer ne morem storiti veliko, a trudim se notranje uglasti na svetonočno ubranost, tako da doživljam advent zavestno. Lahko me imaš za starinsko, pa se ne bojim priznati, da si ukradem čas tudi za božično pospravljanje, tako da pri meni na sveti večer vse diha praznik. Ne maram tistega hitenja zadnje minute, zato si jaslice, drevesce in potico pripravim prejšnji dan. Da, tudi potico, čisto majhkeno potico. Lahko bi jo kupila, toda zdí se mi, da tista peka spada k obrednim pripravam, zato mi zanjo ni škoda truda.”

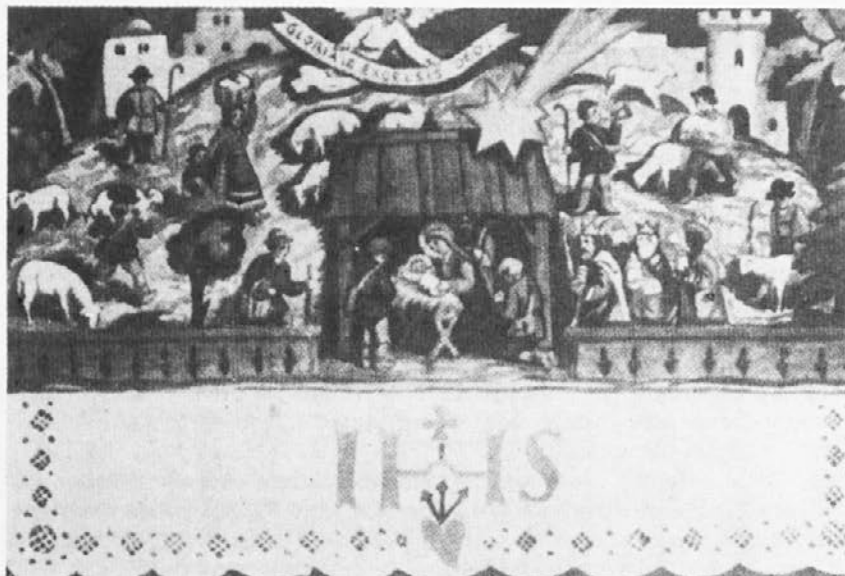
“Da se ti ljubi! Menda ne boš rekla, da se celo slavnostno oblečeš, sama zase?”

“Pač! Ko se vrnem od večerne maše, pride z mano Bog sam in za takega gosta slavnostna obleka ni odveč. Po stari slovenski navadi potem pokropim in pokadim vse stanovanje, da diši kot v cerkvi. Nato ugasnem luč in poklekнем k jaslicam, kjer brli samo majhna žarnica v hlevcu. Nikoli ne molim rožnega venca tako zbrano kot na sveti večer, vse tri dele, seveda. Medtem ko mi gre pogled od pastirca do pastirca, obiše sveto družino, poboža trope ovčic, se

ustavi ob pastirskem ognju, kjer se nekaj kuha v kotličku iz želodove kapice, medtem ko grem z očmi mimo dreves iz pušpanovih in cipresnih vejic, mimo grmičja iz brinja... mi ustnice izgovarjajo, kar mi polni srce. In v duši se razgrinja Kristusovo življenje od rojstva preko trpljenja in smrti do poveljanja.”

Darja je postala zamišljena. “Hm, če tako vzameš, potem se božični večer nemara res da preživeti, ne da bi se čutil osamljenega. Toda ne! Božično drevesce, darila pod njim, žareče otroške oči, ko odmotavajo pisane papirje — pravi čar božiča doživiš vendarle samo v družini, tudi brez velike pobožnosti!”

“Saj sem ti rekla, da imam tudi jaz drevesce in položim podenj darila, ki jih tiste dni dobim od prijateljev, od vsepovsod po svetu. Nikoli nobenega zavitka ne odprem prej, šele na sveti večer, ko prižgem svečice na drevescu in si zapojem božične pesmi. Veš, meni se zdí tisto jadikovanje, da ni božičnega programa na radiu, čisto odveč. Saj zdaj ima skoraj vsakdo gramofon ali kasetni magnetofon, lahko si preskrbi svoj božični program. Navsezadnje pa tudi sam lahko zapoje, kakor že zna. Ali moramo res dobiti vse na krožniku, gotov izdelek v konzervi, da ga uživam brez truda? Lep je sveti večer, le praznik moram narediti iz njega, tudi če si sam, in nič dosti te ne stane. Sicer pa za božič nisi nikoli sam. Vsaj jaz čutim ob sebi vse svoje, ki so mi ljubi, bodisi da so še živi ali že umrli. V mislih grem od enega do drugega in srce čuti njih bližino, čeprav je med nami na stotine in tisoče kilometrov razdalje. In še nekaj! Tiste dni pred božičem pripravim darilca za nekaj

Jaslice po slovenskih domovih so že stoletja del slovenskega božiča. Tudi v izseljenstvu naj bi ohranili to lepo tradicijo.

revnih starih ženic, ki se jih zagotovo nihče ne bo spomnil. O Darja, ti ne veš, kako sladko je pripravljati majhna presenečenja! Kar predstavljam si veselje take zapuščene starke, ko nepričakovano dobi zavitek in jemlje iz njega vrečko juhe, malo sladkorja, čaja, kave, kos dišečega mila itd... Nobene ne poznam in nikoli ne dobim zahvale, ker ostanem anonimna, skrita za 'božičkom'. Dajati, razdajati se — to zmeraj prinaša srečo, ki greje in sveti, če je zunaj še tak mrz in tema. Darovati za božič nekemu, ki ti ne more povrniti, pomeni dvojno srečo, zvrhano in potreseno mero."

Čedalje bolj je Darja strmela v Miro in počasi začenjala doumevati, da more biti samotni božič res lahko bogato notranje doživetje, ki prav nič ne zaostaja za družinskim. Nazadnje je kar tako vprašala:

"Kaj pa na sam praznik? Slavnostnega kosila menda ne kuhaš? Saj je kar nemogoče za eno osebo..."

Mira se je spet zasmejala: "Zakaj pa ne! Res ni cela pojedina, toda mizo si pogrnem prav slovesno, z najlepšo posodo, ki jo premorem, si postrežem. In ko sedem h kosilu, ki je po količini in številu jedi res skromno — toda skrbno — pripravljeno, si celo odve-

žem predpasnik. Darja draga, zavedam se, da se ti zdim nemara smešna, otrčja s tem svojim početjem. Samo pomisli, da človek ne živi le od kruha, tudi lepote potrebuje. Bog sam je Lepota, večna, najpopolnejša Lepota. In ko je Jezus hodil po zemlji, ni šel brezbrizno mimo pisanih lilij na polju. Verjemi, čeprav sem sama, so moji delavniki izpolnjeni do minute: nikoli ne zapravljam časa. Toda praznike zmeraj praznujem z vso slovesnostjo, ki mi jo dopuščajo okoliščine. To ni vprašanje časa in denarja, marveč domiselnosti, volje in smisla za lepoto. Tako mi je življenje polno in bogato — nikoli se ne počutim osamljeno. Srečna sem!"

Darja ni rekla ničesar, le gledala je Miro, ki je stala pred njo vzravnan, prožna, mladostna, polna zagona. Zares je bila videti srečna.

Še dolgo potem, ko sta se poslovili, želeč si srečen božič, je mislila nanjo in na njene besede. Spraševala se je, kaj vse bi bilo morda vendar dobro spremeniti pri njih doma, da bi bil božič bolj prazničen, manj sentimentalni, z manj zunanega blišča, pa z več notranje svetlobe.

Ob rojstvu

Strah me je jaslic in polnočnic, veselih božičnih voščil, okrašenega in posladkanega božičnega tedna, ker se bojim, da za tem ne bom srečal rojstva niti prerojevanja. Bojim se, da bomo Rojstvo izkoristili.

Nisem cinik, nočem se visokostno postavljati, vendar hočem praznovati Rojstvo, ne spomina. Spomin se lahko obuja, po Rojstvu pa moramo živeti.

Toda ljudje, praznovati ne morem sam. Nemogoče. Kako naj vam povem, da sem z vami, čeprav čutim, kako me ubija vaš dolgčas in božične kulise. Ne smem biti nasilen, ne smem niti dopovedovati niti ugašati vaših lučk. Ne morem reči: „Glejte, tu je“, ne morem vam izpraševati vesti. Ničesar nimam v zakupu.

Želim pa vas vprašati, kdo ste. Sam se bom predstavil z istim vprašanjem, kdo sem. V vas gledam skrivnost, vi hočete biti uganke. Kako naj praznujemo skupaj, če si ne zaupamo?

Verovati Rojstvu mi pomeni — zaupati. Samo iz tega lahko rodim.

Rojeni ni bil uganke, bil je skrivnost.

Voščim, naj bo tako med nami.

CIRIL P. ("Nedelja")

Devet jih je letos...

Takole je na Maturantskem plesu 22. novembra letošnje sydneyse maturante iz slovenščine predstavila njihova učiteljica MERIZA LIČAN. Dobro jih je spoznala v teku leta. Vsi avstralski Slovenci jim čestitamo k šolskim uspehom.

DESET MESECEV smo preživeli skupaj in se tako kar dobro spoznali. Priznati moram, da sem se prvi dan, ko sem vas srečala v razredu, skoraj prestrašila. Bili ste tako različni, nepovezani in obnašali ste se kot tujci. Prav tako različno je bilo tudi vaše znanje. Pogumno smo zaorali prve brazde in potem še druge. Danes ste tu med nami kot nosilci priznanj, ki ste jih dobili za vaše požrtvovalno in vztrajno delo. Ko vas danes gledam, čutim, da smo postali družina, ki skrbi eden za drugega. Želela bi, da bi ta povezava ostala živa tudi v bodočnosti in da bi se od časa do časa srečali. V vaših srcih pa naj vedno gori ponos, da ste otroci slovenskih staršev.

Če srečate koga, ki ne ve, kaj je slovenski jezik, potem zapihajte in zaropotajte kot primorska burja! In če kdo ne ve, kako piha, naj vpraša maturantko DORICO KMETIČ. Še prej pa naj jo malo razjezi, kot je to storil prejšnji terek napovedovalec sydneyse radijske postaje 3M. Drznil se je vprašati, če res obstoja slovenski jezik in kakšen jezik je to. Dorico je s tem tako razburil, da ga je poklicala – in povem vam, da sedaj tisti napovedovalec dobro ve, da slovenski jezik obstoja. To je tudi pozneje povedal in celo objavil, da letos devet kandidatov opravlja maturo iz tega jezika. – Lepo se sliši, da so otroci ponosni na dediščino svojih staršev. Draga Dorica, čeprav rada klepetas in si vedno pripravljena za razprave, vedi, da si bila v razredu priljubljena in da mi boš drugo leto manjkala. Na koga bom kričala?

Še zdaj vidim prestrašen obraz TANJE FLEMING, ko je prvič stopila v naš razred. Opazovali smo eden drugega in vsi smo bili zadržani. Človek bi mislil, da je Tanja mirno, ubogljivo dekle, ki ne ve, kje je leva in kje desna stran. Vse je tako, dokler se Tanja ne o- greje: potem pride na dan vsa njena skrita energija. Spominjam se dneva, ko so bile volitve. Kako je Tanja debatirala in drugi z njo! Že sem mislila, da bom morala poklicati samega Fraserja na pomoč... Tanja, za- res upam, da boš uspela v politiki in če boš kdaj po- stala predsednica, ne pozabi majhne slovenske skup- nosti!

Ko sem prvič spoznala DAVIDA JAKSETIČA, še ni bil en meter visok. In ko mi ga je oče predstavil, je David pogledal vstran. Takoj sem vedela, da imam pred seboj učenca, ki nerad govori. In tako je tudi bilo. Na Davida se nisem nikoli jezila zaradi klepetanja – celo prositi sem ga morala za razgovor. Zadnje čase pa se je tudi on vživel v naše pogovore in vsi smo bili zadovoljni, ko smo videli, da se tudi David dobro počuti med nami. Dekleta ga bodo gotovo imele rade, ker je miren, potrpežljiv, dostojen – in dobro ve, kaj hoče, čeprav tega ne pove.

Večkrat je težko biti učitelj – bolje rečeno: nad- zornik miru in dela. DANICA ŠAJN lahko takoj za- čne s pogovorom. Nikoli jo debatiranje ne utruji. Ker pa naj bi v razredu vladal mir, mora večkrat umolkni- ti, to pa je zanjo muka. Takrat je tudi huda name, ker

Sydneyški
maturanti 1981
od leve na desno:
Tanja Fleming
Dorica Kmetič
Branko Fabjančič
Natalija Laharnar
Anna Nemanič
Danica Šajn
David Jaksetič
Irena Kobal
in Marko Konda.

ne ve, da bi se tudi jaz raje z učenci pogovarjala kot pa razlagala dolgočasno slovnico... Danica je bila moja učenka vrsto let in prihodnje leto bo zares manjkala v razredu. Upam, da njen trud ne bo zaman, ampak bo tudi v bodoče tako rada klepetala v materinskem jeziku.

Kar pogledjte ANNO NEMANIČ! Postavna je in tako resno se drži. Le kdo bi verjel, da nas je prav ta Ana spravljalna v dobro voljo. Njen smeh je nekaj posebnega: vse potegne za sabo. In kadar je v zadregi, so njene oči resne, a na ustih drži roko, da bi skrila nasmeh. Ko je jezna, se vzravna in strogo pogleda; Mislim, da si je izbrala pravi poklic: pravica. Stroga in preudarna, v notranjosti pa dobra in razumna. Upam, da bo takšna vsaj do Slovencev, ko jih bo zaslíševala – in da ne bo predrago računala.

Zakaj bi hiteli, ko imamo še veliko časa, meni MARK KONDA. Mi vsi že pridno pišemo, ko opazimo skozi okno, da prihaja visok fant. Mirno in previdno hodi, da se ne bi utrudil. In kdo je to? Naš Marko. "Spet si zamudil!" Odgovor: "Ne jaz, ampak vlak je imel zamudo." Verjetno je bilo včasih tako, toda ne vsako soboto. Spominjam se sobote, ko smo obravnavali poleg drugih izrazov tudi besedo "gumb"; Nihče v razredu ni vedel, kaj beseda pomeni. Nato sem jih vprašala, če vedo, kaj je "boton". Prav dobro – tričetrt razreda s tem že ve, kaj je gumb. Le Mark vpraša: "In kaj knof?" Jaz se zasmejem, ker končno vem, da vsi razumejo, kaj pomeni gumb. Mark pa še kima z glavo. "Kaj je, Mark?" Odgovor: "Mislil sem, da je Avstralija prva deželca, ki je začela uvajati multikulturo, zdaj pa sem odkril, da je slovenski narod poznal to kulturo že pred mnogimi leti..." Dobro si mislil, Mark, in upam, da ne boš nikoli pozabil, kaj je gumb!

Mislim, da ni veliko ljudi, ki bi povedali vse z izrazom na obrazu. NATALIJA LAHARNAR to zmore. Ko je vesela, se ji vse smeje. Le pogledjte jo: že ji gre na smeh in le zakaj ne bi bila danes še posebno vesela. Ponosna je, ker je dokazala svojemu očetu, da ga spoštuje, ker spoštuje njegov jezik in narod. Svoji mami, ki je Avstralka, pa je v ponos, ker Natalija govori že tri jezike. Če želite, se lahko z njo pogovorite tudi po francosko.

IRENA KOBAL se hitro prestraši vsake težave in postane tako nemirna, da te je kar strah. Nato jo vprašam: "Kaj je Irena, vse v redu?" In ona odgovori: "Yes, yes, oh, da, da!..." Ko se umiri, je pripravljena premagati vse. Če je pa preveč hudo, se sezuje, ker misli, da je tako bolj stabilna. Po treh mesecih pouka sem jo vprašala: "Irena, ali boš nadaljevala z učenjem slovenščine?" Takrat je bil še čas za premislek. Hrabro mi je odgovorila: "Ne, ne zdaj! Vse bom storila, a pustila ne bom!" In da je zvenelo še bolj uradno, je dodala: "No way!"

Le kdo mi bo pomagal prihodnje leto, ko mi ne bo vžgal avto? ! BRANKO FABJANČIČ je bil vedno pripravljen za pomoč in nasvet. Branko, še danes sem prepričana, da se počasi daleč pride. Del najine poti v šolo je bil skupen. Joj, kako je Branko užival, če me je prehitel. No, v šolo sva prispela navadno istočasno, ker ga je zaustavil promet. Drugače pa je Branko zelo previden. Če sem ga gledala, ni govoril, ko pa sem mu pokazala hrbet, je že vneto klepetal z Danico. Dobri govornik je in ker hitro vozi, bo morada prispel vse do Canberre – v sam parlament.

Tako, dragi gostje in rojaki: pred vami je devet slovenskih maturantov. Tako različni so, vsi pa so enako ponosni, da pripadajo slovenski skupnosti.

MATI MARIJA

Mati Marija Dete drži,
gleda ga, gleda v mile oči,
zraven poje pesem lepó,
da Sinko njen laže zasanjal bo . . .

Zunaj je burja, zunaj je mraz,
Detece moje, stisni obraz
mamici svoji na vroče srce,
da ne dobijo te zlobni ljudje,
da ne dobi te Herodež nocoj.
Stisni se k meni, Sinko ti moj! . . .

M. JAKOPIČ

Med kolesjem velesil

Iz našega argentinskega tiska (Svoboda Slovenija) smo povzeli ta članek o povečanem gospodarskem sodelovanju Jugoslavije s Sovjetsko zvezo ter državami Vzhodnega bloka. Je zanimiv in veliko pove. Tiskan je bil v glasilu albanske komunistične partije, v angleškem prevodu pa je izšel v newyorškem listu "The Wall Street Journal", ki je glasilo ameriškega kapitala. Objavil ga je brez komentarja. Ur.

POSEBEJ značilna za trgovske sovjetsko-jugoslovanske odnose je odobritev posojil. Čeprav prevladuje na tem polju zahodni finančni kapital, ne zaostaja mnogo za njim sovjetski. Po podatkih v zahodnem časopisu so Sovjeti omogočili Jugoslaviji za okrog 4.000 milijonov dolarjev posojil. To predstavlja skoro četrtno vseh jugoslovanskih zunanjih dolgov. Pogoji so zelo ugodni, vezani na eno najnižjih, danes običajnih obrestnih mer v svetu. Sovjetsko posojilo za povečanje zmogljivosti železarne v Zenici (Bosna - Hercegovina) za tri milijone ton je obremenjeno samo s 6.7 odstotnimi obrestmi. Isto velja tudi za financiranje izgradnje visokih peči v Smederevu, za srbske elektrarne in za druge namere. Mar predstavlja to samo velikodušno gesto, ali kaj več? Ta sovjetska "nesebičnost" dopušča za končni cilj edino možno razlago: pridobiti nekatere politične in strateške postavke. Za današnje usluge hočejo jutri doseči kar največje koristi, vsekakor ne samo gospodarske.

S časom postaja čedalje očitnejše, da so sovjetska pomoč Jugoslaviji in v splošnem tudi bilateralni gospodarski odnosi namenjeni predvsem Srbiji, nato Makedoniji, Bosni-Hercegovini in Črni gori. Slednje dihajo s srbskimi pljuči, vezane s tisoči niti, tako da njim namenjena pomoč znatno podpira srbsko kliko. Sovjeti investirajo tudi v Kosovem (Trebče itd.), vendar nikakor ne morejo pridobiti naklonjenosti tamkajšnjega prebivalstva. Medtem ko Velikosrbstvo ljudstvo ugonablja in utaplja v krvi, govore Sovjeti z belgrajskim propagandnim jezikom o teh dogajanjih in opredeljujejo Kosovce za upornike, sovražnike, iredente itd.

Sovjeti si prizadevajo utrditi Srbe tudi gospodarsko, da bi tako obvladali vse ostale republike Federativne Jugoslavije. Tak namen očituje nenehno iskanje raznih potov in možnosti, ki bi dale sovjet-

sko-jugoslovanskim odnosom pečat sovjetsko-srbskih odnošajev. Večina sedemdesetih podjetij, financiranih od Sovjetov, se nahaja v Srbiji. Enako težnjo kaže tudi dogovor, s katerim se Sovjeti obvezujejo ustanoviti 24 novih podjetij, in to večinoma v Srbiji in Makedoniji. Med najvažnejše sovjetske udeležbe v Jugoslaviji spadajo med drugimi: sistem hidroelektričnih central na Djerdapu, petrolejska rafinerija v Pančevu, železarne v Zenici in Skrupu, visoke peči v Smederevu, termalne elektrarne v Obrenovcu, Obiliću itd. Severnoameriška revija "Newsweek" ugotavlja, da uvaža Jugoslavija 40% petroleja iz Sovjetske zveze. Večino tega goriva predeluje Srbija, ki je povezana s sibirskim petrolejem.

Poleg bilateralnih dogovorov uveljavlja Sovjetska zveza svoj gospodarski in politični vpliv preko KOMEKON-a (Svet za vzajemno gospodarsko pomoč). Da bi dokazali ohranjanje določene neodvisnosti, so Jugoslovani vstopili v KOMEKON z nalepko "opazovalci". A ta izhod ne more prikriti dejstva, da se položaj Jugoslavije v tej kapitalistični organizaciji sovjetskega bloka močno razlikuje od ostalih držav članic. Jugoslavija ni bila sprejeta v KOMEKON kot "opazovalec" in tudi ne, da bi nadzirala ostale, temveč zato, da bi prejela pomoč in tehnologijo ter kupovala in prodajala vse vrste informacij pod krinko gospodarskih odnosov. Jugoslavija je velik goljuf. Ta dežela, ki jo včasih predstavljajo kot državo-pregrado, drugič kot posredovalca ali most med Američani in Sovjeti, v primernih trenutkih pa kot voditelja "neuverženih" držav, sta velesili vedno uspešno izrabljali za razne spletke. Oba velika tekmeča sta izrabljala Tita, dokler je bil živ, vsaka v svojo korist. On pa se je obnašal kot posredovalec v skladu z vsakokratnimi razmerami in spremenil Jugoslavijo v posredovalnico za vse vrste uslug najvišjemu ponudniku.

Dejstvo je, da je v zadnjih letih začelo na Zahodu upadati zanimanje za Jugoslavijo. Njen politični kapital se je v glavnem obrabil in njene usluge niso več vredne visokih cen iz preteklosti. V ruskem zaledju so drugi trojanski konji stopili na pozorišče: novi pre-

toki so obrnili nase pozornost Vzhoda. Vloga Jugoslavije na brezobličnem polju "neuvrščenih" se je skrčila. Pravtako so se zgostili dvomi o notranji varnosti Jugoslavije in vse jasnejše in pogostejše so se pojavljala vprašanja, kaj storiti v bodoče z Jugoslavijo. Vzporedno z vsem tem je med zahodnimi monopoli pojemale navdušenje za naložbe kapitala v to zaluknjano vrečo.

Tako Moskva kot Beograd sta zaznala ta položaj in se začela vsak zase in v lastno korist vse pogostejše družiti z novimi interesenti. Sovjeti so začeli postopoma in zanesljivo vključevati Jugoslavijo v svoje novokolonizatorske načrte za integracijo na podlagi tako imenovane mednarodne delitve dela. To "delitev" je sprejel tudi Tito med svojimi razgovori z Brežnjevem leta 1976, kar se je nato uveljavilo v povečanem sodelovanju jugoslovanske industrije s sovjetsko, češko-slovaško, vzhodnonemško, poljsko, bolgarsko in ogrsko v zvezi KOMEKON.

Tanjug je poročala 2. julija 1981, da je "podpredsednik Izvršnega odbora Federativne Jugoslavije, Zvo- ne Dragan, smatral za zelo važno globalno sodelovanje Jugoslavije v zadnjem desetletju z državami članicami KOMEKON-a. Izmenjava dobrin med Jugoslavijo in temi državami je v razdobju 1975/80 znašala 31 milijonov dolarjev". V skladu z dnevnikom Gospodarski Vjesnik je Jugoslavija sklenila 252 pogodb s članicami KOMEKON. Trenutno sodeluje Jugoslavija v izvajanju 120 sporazumov o tehnološkem in znanstvenem sodelovanju. Sovjeti in druge članice so podpisale z Jugoslavijo dogovore o gospodarskem sodelovanju z veljavnostjo do 1990. Na tej podlagi se je v letu 1978/79 vrednost gospodarske izmenjave med Jugoslavijo, Češko-slovaško, Vzhodno Nemčijo, Poljsko, Ogrsko in Bolgarijo potrojila.

Smoter odobrenih kreditov je prodreti na področja in v republike, vezane s koristmi Sovjetov. Čehi dajejo posojilo za izdelovanje strojev, Poljaki za rudarstvo, Bolgari in Ogrji za električno silo in elektroniko itd. Eno največjih podjetij za izdelovanje strojev v Srbiji je sodelovalo tako s sovjetsko tovarno Kamaz kot s češko Škoda. Večina bolgarsko-jugoslovanskega trgovanja v višini 1.700 milijonov dolarjev se nanaša na zvezo s Srbijo in predvsem z Makedonijo. Naftovod Adrija, ki veže Češko-slovaško, Ogrsko in Jugoslavijo, in v katerem se pretaka 32 milijonov ton petroleja, ter plinovod za zalaganje Jugoslavije s plinom dvajset let, so vezi, s katerimi končno povezujejo te dežele jugoslovansko gospodarstvo s sovjetskim.

Sovjetsko-jugoslovanski odnosi dosežajo svoj višek v dobi od 1976 do danes, v času, ko je jugoslovansko gospodarstvo zaslo v hudo krizo. Pri tem je značilno, da ostajajo Sovjeti pripravljeni in dovzetni

za ugoditev vsakokratnih jugoslovanskih zahtev. Sodelovanje se je večalo celo takrat, kadar je Jugoslavija kritizirala sovjetsko zunanjo politiko. Najvišji sovjetski kredit v višini 750 milijonov dolarjev po približno petodstotni obrestni meri je bil dodeljen Jugoslaviji leta 1978, med zaostritvijo odnosov med obema državama.

Jugoslavija je gospodarsko odvisna od dveh velesil. Kadar kdo zaide med kolesje gospodarskih organizmov, bank in monopolov velesil ter si zveže roke z vse vrste posojili in krediti, ni samo onespособljen nadaljevati z neodvisno politiko, temveč obratno: zadrnil si je okrog vratu vrvi, katere en konec je vselej v rokah druge stranke. Jugoslavija ne more voditi neuvrščene politike z bloki, katerim dolguje 18.000 milijonov dolarjev in so se razni kapitalistični monopoli vrinili v celice njenega gospodarstva. Naraščajoči vpliv sovjetskega družabniškega imperializma na jugoslovansko gospodarstvo, spremljan po množičih se manifestacijah vojaškega sodelovanja, neovrgljivo dokazuje tajno zaroto med Sovjeti in Velesrbi. Čeprav govori včasih jugoslovanska propaganda — sicer površno — o sovjetski nevarnosti, katera je stvarna, nadaljuje medtem tajno in intenzivno s sodelovanjem. Po drugi strani predstavlja prepuščanje obvladajočih pozicij v jugoslovanskem gospodarstvu (in torej tudi politiki) sovjetskemu družabniškemu imperializmu daljnosežno nevarnost za Balkan in Evropo. Odpiranje vrat napadalcu in okupatorju Češko-slovaške in Afganistana lahko prinese Balkanskemu polotoku samo nove nevarnosti in zapletljaje.

TATJANA in MIŠA LAJOVIĆ
želita vsem rojakom veselo božično
ter srečno in uspešno novo leto!

izpod

sydneyjskih stolpov

ADVENTNI ČAS je namenjen pripravi za božič. Advent spada k božiču in obratno. Z drugo besedo: kdor hoče praznovati samo božič, pa se nanj nič ne pripravi, ga bo praznoval plitvo in površno, zgolj na zunaj. Adventni in božični čas sta polna duhovne resnobe, pa tudi veselja, saj pričakujemo prihod Odrešenika na svet. Zato čas sam trka na našo vest in nas opominja, naj poglobimo našo vero z več molitve, z branjem svetega pisma, z udeležbo pri sveti maši in z dobrimi deli, zlasti deli ljubezni do bližnjega v potrebi.

Od vseh praznikov v letu je božič naklepši in nas prevzame z neko neznano silo. Poln je pričakovanja in to pričakovanje nas ne razočara, če imamo le dobro voljo. Že pričakovanje samo nas osreči, nič manj kot izpolnitev. Tega, kar v resnici potrebujemo in nam daje božič, ne moremo dobiti na banki, niti kupiti v veletrgovini. V sebi nosimo hrepenenje po srečanju z Njim, ki nas more edini popolnoma osrečiti.

VSE ADVENTNE SREDE bomo imeli večerno mašo kot pripravo na božič. Poslušali bomo berila iz svetega pisma, ki nam v tem času kar naprej govorijo o svobodi, miru in sreči. V prvem berilu pa bomo pogosto poslušali preroka Izaija, ki je na tako prepričljiv in nazoren način napovedoval mesijanske čase in Mesijev prihod. Kakor je pripravljaj ljudi svojega časa, da so zahrepeneli po Odrešeniku, tako naj tudi nas pripravijo in ustvari v nas razpoloženje, ki bo odprlo srca božji milosti.

BOŽIČNA DEVETDNEVNICA, kot bližnja priprava na božič, bo od 16. do 24. decembra. Vsak večer ob sedmih bo sveta maša s kratko adventno pobožnostjo. Pol ure pred mašo bo tudi prilika za božično spoved. Opravite jo pravočasno, da ne bo prehudega navala tik pred prazniki. Dana bo tudi prilika, da opravite spoved pri drugem duhovniku, saj bomo imeli med nami p. Evgena, misijonarja iz Toga. Spoved naj nikoli ne bo le gola formalnost ali nekaj zgolj iz navade. Naj bo iskreno priznanje slabosti in resen sklep za poboljšanje ter napredovanje v krščanskem življenju.

ZAKRAMENT SPRAVE — sveto spoved — lahko

Fr. Valerian Jenko O.F.M.,
St. Raphael's Slovene Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands,
N.S.W. 2160 (Vhod v duhovniško
pisarno in stan za cerkvijo!)
Tel.: 637-7147

Slovenske sestre — frančiškanke
Brezmadežne, St. Raphael's Convent
311 Merrylands Rd., Merrylands,
N.S.W. 2160, Tel.: 682 5478

opravite vselej pol ure pred službo božjo. Primeren čas je vsekakor med devetdnevnicjo pred božičem. Spovedovanje bo tudi na sveti večer od 10.30 do polnočnice. Na božični dan bo spovedovanje samo pred osmo mašo.

BOŽIČNI SPORED za službe božje je naslednji:

Vse adventne nedelje je sveta maša kot navadno ob 9.30 dopoldan. Sveto spoved lahko opravite od devetih dalje, na 3. in 4. adventno nedeljo (13. in 20. decembra) pa že od 8.45 dalje.

25. decembra, petek. **BOŽIČ — ROJSTVO NAŠEGA GOSPODA JEZUSA KRISTUSA:**

Opolnoči slovesna polnočnica na ploščadi nedograjene dvorane na cerkvenem dvorišču v Merryland-su. Opravljena bo za vse žive in pokojne člane naše skupnosti, kakor tudi za vse dobrotnike našega veržskega središča.

Ob 8.00 zjutraj, zgodnja božična maša z ljudskim petjem božičnih pesmi.

Ob 9.30 dopoldan, praznična služba božja z zborovim petjem.

Ob 11.00 dopoldan, pozna božična maša s petjem mladinskega zbora.

WOLLONGONG, Vila Maria, ob 5.00 popoldan, praznična služba božja.

CANBERRA, St. Bede's, Red Hill, ob 6.00 zvečer, slovesna služba božja.

26. decembra, sobota. **Sv. Štefan**, prvi mučenec.
Ob 9.30 dopoldan, praznična sveta maša.

Ob 7.00 zvečer, vigilna maša praznika sv. Družine.

27. decembra, nedelja, **Sveta Družina**.

Ob 9.30 dopoldan, praznična sveta maša.

NEWCASTLE, 6.00 zvečer, slovesna služba božja.

31. decembra, četrtek, **Silvestrovo**.

Od 6–7 zvečer izpostavitve Najsvetejšega, molitev

v zahvalo za prejete dobrrote v preteklem letu in v za-
doščenje za žalitve, nato sveta maša za konec leta.

1. januarja 1982, prvi petek, NOVO LETO, PRAZ- NIK MATERE BOŽJE:

Ob 9.30 dopoldan, praznična služba božja.

Ob 7.00 zvečer, praznična služba božja.

2. januarja, prva sobota:

Ob 7.00 zvečer, vigilna maša praznika Gospodove-
ga razglasenja.

3. januarja, nedelja, Razglasenje Gospodovo:

Ob 9.30 dopoldan, praznična sveta maša.

10. januarja, nedelja, Jezusov krst.

Ob 9.30 dopoldan, nedeljska služba božja.

Ostale nedelje je služba božja kot običajno, to je
ob 9.30 dopoldan, vigilna maša, ki velja za nedeljsko,
pa ob sobotah ob sedmih zvečer.

POLNOČNICA bo tudi letos, kot že omenjeno, na
stavbišču naše nedograjene cerkvene dvorane. Lepo
prosim, da ste med bogoslužjem tiho. Tudi tiste, ki
imajo navado (katero bi lahko pustili doma!), da stojte
med službo božjo daleč in imajo med seboj "važne"
pogovore, prosimo, naj pokažejo spoštovanje do bogo-
služja in vsaj malo čuta do vseh, ki hočejo prisostvo-
vati sveti maši. Kaj res ne mislijo, kako zelo motijo
druge, sebi pa dajejo s tem kaj slabo spričevalo.

"ŠTEFANOVANJE" bomo imeli na dan po boži-
ču, v soboto 26. decembra. Bo v Auburn Town Hall
in s pričetkom ob šestih zvečer. Pri prirreditvi bo
igral Martin Konda s svojimi fanti. Proti koncu večera
bo izzrebanih pet nagrajencev. Od teh nagrad so štiri
umetniške slike (olje) in en gobelin. Nagrade so opi-
sane na srečkah, ki ste jih prejeli s septembrskim
"Rafaelom". Dodatne srečke bodo še na razpolago.
Hvala vsem, ki ste nam jih že vrnili po pošti ali oseb-
no. Pisma s srečkami še vsak dan prihajajo.

PIKNIK ZA RAFAELOVO je letos odpadel, ker je
deževalo. Nato smo znova poskušali na drugo oktobr-
sko nedeljo — tokrat pa nam je veter pokvaril načrte.
Imeli pa smo ta dan vseeno semenj v malem (brez
bar-b-q). Izkupiček pri prodaji raznih predmetov
(povečini ročna dela) je bil 481 dolarjev.

Prvi piknik nam je uspelo imeti šele 15. novembra.
Tokrat je bilo, hvala Bogu, lepo vreme in izkupiček
je prinesel 778 dolarjev. Vsoti obeh piknikov skupaj
je dejansko en piknik, razdeljen na dve nedelji) zneseta
1259 dolarjev. Bog povrni vsem, ki so darovali razne
predmete, enako zahvala pomočnicam in pomočni-
kom pri prodaji, pri hrani in pijači!

SESTRA KSAVERIJA je 8. novembra odpotovala
v Francijo. Pri sveti maši tega dne smo se ji zahvalili
za njeno devetletno požrtvovalno delo v prid naši
skupnosti, dali smo ji šopek cvetic kot izraz naše
hvaležnosti. Sestra se je že oglasila, da je srečno pri-
potovala. Želimo ji mnogo zdravja, saj so jo zadnje
leto zelo težile razne slabosti, zvezane seveda z leti.
Sestra je izpolnila že 72 let, kar le ni malenkost.

Tako sta ostali pri Sv. Rafaelu le sestri Hilarija in
Mirjam. Upajmo, da bo v doglednem času katera nova
sestra izpolnila izpraznjeno mesto.

NOV GROB — Dne 11. novembra je v bolnišnici
v Sydneyu umrl rojak KARL RUDOLF HOJKER,
ki je živel v Balmainu. Rojen je bil 7. julija 1917 v
Ptujju. V Avstralijo je prišel leta 1979. Poročen je
bil z Erno Marijo Puntigam, ki je umrla leta 1979.
Po poklicu je bil muzikant, a tu je moral sprejeti delo
v tovarni. Nedavno je Karla povozil motociklist in mu
zadal hude poškodbe. Kasneje ga je zadela še kap, da
je ohrmel na polovico telesa. Zdravil se je v Prince
Henry Hospitalu. Pred smrtjo je prejel svete zakra-
mente.

Pogrebne molitve so bile opravljene v cerkvi sv.
Patricija v torek 17. novembra, pokopan pa je bil na
Woronora pokopališču. Spomnimo se ga v molitvi,
sorodnikom pa iskreno sožalje. Zapuščaj sina Wil-
helma in hčerko Karlo por. Keane. Tu je imel tudi
brata Jožeta, ki pa je umrl že pred več leti.

POROKA. — Peter Paul Nowicki, Warwick Farm.
Oče Frank, mati Karolina r. Perko (po rodu iz Trži-
ča) — in Janette Chatterjee, hčerka Georga in Emilie
r. Contegno. Poroka je bila med sveto mašo v soboto
7. novembra pri Sv. Rafaelu. Priči sta bila Emil Buič
in Giorgina Chatterjee.

P. VALERIJAN

Vljudno
ste vabljeni na

ŠTEFANOVANJE

Sobota, 26. DECEMBRA,
ob šestih zvečer.

Igral bo Martin Konda
in njegovi fantje.
Srečolov s petimi nagradami!

Doprinosa bo za gradbeni fond
naše dvorane v Merrylandsu.

Za udeležbo je potrebna rezervacija:
kličite 637-7147 ali pa 682-5478!

VABLJENI!

izpod

Triglav

DR. STANISLAV LENIČ, ljubljanski škof-pomočnik in nadpastir v skrbi za nas slovenske izseljence po svetu, je obhajal 6. novembra letos sedemdesetletnico svojega plodnega življenja. Ko je bil ob priliki evharističnega kongresa leta 1973 med nami v Avstraliji, smo spoznali njegovo neizmerno dobroto, privlačno prijaznost ter neizčrpano veselost z obilico optimizma. Z vsemi temi lastnostmi zna kot malokdo povezovati ljudi s Cerkvijo, s slovenskim narodom in tudi med seboj. Jubilant je bil rojen v župniji Cerklje ob Krki na Dolenjskem, kot otrok izgubil starše in začel služiti za pastirja, ko je domači kaplan odkril fantovo bistrost ter mu pomagal v šole takratnih Škofovih zavodov. Leta 1937 je postal duhovnik, začel delovati kot prefekt v zavodu Marijanišče, nato pa postal tajnik škofa Rožmana. V škofa je bil posvečen 14. januarja 1968.

Med tema letnicama pa je seveda dr. Lenič marsikaj doživel, česar članek o njegovem jubileju v "Družini" ni smel napisati, sam pa v intervjuju, objavljenem v decembrski številki "Ognjišča", preskoči s preprostim stavkom: "...po vseh drugih peripetijah..." Za temi besedami se skriva krivična sodba, ki mu je – kot takrat večini slovenskih duhovnikov – prinesla leta zopora in mučenja. Bil je obsojen na šest let, potem je vrhovno sodišče kazen zvišalo na dvanajst let, ne da bi obsojenca o tem sploh obvestilo. Bil je sicer nekaj prej izpuščen, a leta krivič-

nega zopora niso bila nikak piknik. Dr. Lenič je moral kot zapornik težko delati na Žalah, kjer so takrat gradili stanovanjske bloke za oficirje politične policije. Iz Žal pa je prišel za dolgo časa v samico ljubljanskih zaporov, ker so ga izolirali od skupine drugih zaprtih duhovnikov "zaradi njegovega slabega vpliva nanje". Njega – kot so z mučenjem mnoge druge – namreč niso mogli z nobeno silo pripraviti do tega, da bi obsodil s svojim podpisom škofa Rožmana in mu zadal pečat narodnega izdajalca. Bil mu je kot tajnik toliko let najbliže in s svojo železno voljo ni popustil resnici. Ko je v sedanjem intervjuju prešel s par besedami težko dobo lastnega zopora, ni mogel mimo brez omembe tako krivično oblatenega škofa Rožmana. Takole ga mimogrede in previdno omenja: "...bil sem tukaj (na škofiji, op.) in doživljal sem vse to gorje, ki je bilo, težave, ki jih je imel škof, in doživljal, kako je škof vedno hotel reševati položaj. Ali je bilo vse prav, ali ni bilo vse prav, to bo zgodovina povedala. Bil je pa prav gotovo zelo dober človek, od jutra do večera samo v skrbi in delu za ljudi. Takega škofa sem jaz doživljal in tak mi je ostal v spominu..."

Škofu dr. Leniču želimo tudi avstralski Slovenci k visokemu jubileju obilico božjega blagoslova in varstva. Naj ga dobri Bog ohrani še mnogo let v zdravju in delu za slovenske vernike doma in po svetu!

V POSTOJNI je neznan storilec dne 11. novembra vlomil v tabernakelj župne cerkve. Odsnel je ciborij z 200 do 250 posvečenimi hostijami. Ker ciborij ni bil kake posebne vrednosti in ker ga niti ni izpraznil, sklepajo, da je bil glavni namen vloma – svetoskrunstvo. Najbrž je vlomilec nosil rokavice, ker ni pustil nobenih prstnih obtisov.

Pri postojnskih in okoliških vernikih je gnusno dejanje zbudilo zgražanje in obsodbo. Na praznik Kristusa Kralja so po vsej dekaniji opravili pravne in zadostilne pobožnosti.

RAZSTAVA GORŠE, je bila 27. oktobra odprta v Avditoriju zamejske Gorice. V dveh velikih razstavnih prostorih je bilo na ogled 47 plastik in 12 risb, zbranih s tržaškega in goriškega ozemlja. Razstavo je pripravila Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici, strokovno pa jo je vodila umetnostna zgodovinarica prof. Verena Koršič, ki je v obsirnem referatu gostom tudi predstavila umetnika Franceta Goršeta.

Že med obema vojnama se je kipar Gorše pojavil na Primorskem, kjer je ustvarjal cerkvene umetnije, pa tudi likovno opremo knjig. Še bolj se je uveljavil po drugi svetovni vojni, ko je kot begunec živel

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

nekaj let v Trstu ter deloval zelo plodno kot umetnik in pedagog. Smo že poročali, da je kipar Gorše več let deloval tudi v ZDA, končno pa se je vrnil v Evropo in se nastanil na Koroškem v Avstriji. Zdaj živi in ustvarja — četudi že nad osemdeset let star — v Svečah, kjer je staro gospodarsko poslopje zelo posrečeno spremenil v svoj atelje.

Razstavo Gorše so zaključili 8. novembra s koncertom Ribniškega okteta.

NA SEJI odbora za mednarodno informativno delo dne 30. septembra letos je Republiška konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva sklenila povečanje propagandne dejavnosti v tujini, predvsem med zdomci in izseljenci. Posebej so tudi poudarili nujnost bolj sistematičnega in sprotnega nastopanja ter čvrstje prisotnosti povsod, kjer je potrebno.

Mi v zdomstvu pa menimo, da takele ofenzive rodne grude niso prav nič potrebne.

DOMA se borijo za lepo slovenščino, slišimo in beremo. Pred časom je SZDL sklicala celo poseben posvet za čistost slovenskega jezika. Pa vse izgleda, da gre borba rakovo pot, slovenščina pa izgublja celo med delegati na slovenski skupščini. Tam so letos 9. septembra razpravljali o prepovedi klanja telet. V dobljenem gradivu so brali delegati v res "čisti slovenščini" tole:

"Ob izvajanju odloka o prepovedi klanja telet do 200 kg se je v občini Ljubljana—Šiška pojavil problem 300 telet letno, ki jih kmetovalci ne želijo nadalje pitati. To predvsem teleta črnobelega in limuzin pasme, ki genetsko oziroma konstitucijsko ne ustrezajo zahtevam pitanja, temveč so namenjena vzgoji kvalitetnega ženskega materiala za mlečne proizvode in lažjih, porodov prvenic."

Le priznajmo: čudovita slovenščina, da smo nanjo lahko ponosni! In do kraja "razumljiva" (Kdor od bralcev bi znal gornji citat gradiva skupščine pravilno razložiti, dobi nagrado!)

ČETRTO RAZSTAVO SADJA so odprli 30. septembra na Mariborskem sejmu. Letos je sodelovalo na njej 250 razstavljalcev iz vseh delov države. Po poročilih je bila letošnja bera sadja sicer manjša, kot so na splošno predvidevali. Pa je bil kljub temu letošnji izvoz kar dober: slovenski sadjarji so izvozili 500 ton kvalitetnih jabolk.

VSO SLOVENIJO in ves svet je pretresla vest o letalski nesreči na Korziki, ki je zahtevala tako tragično v nekaj sekundah kar 180 življenj. Petek 4. decembra je bil proglašen v domovini uradno za dan žalovanja. Slovenska oddaja na 3EA je prav danes prinesla dolgo

Priporočam se Slovencem
vzhodnega dela velikega Melbournea
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

MELBOURNSKI ROJAKI!

Vašim otrokom v pomoč pri pouku bi bila
THE WORLD BOOK AND CHILDCRAFT
ENCYCLOPEDIA.

V domačem jeziku boste dobili vse informacije
ter po želji uredili nakup, če pokličete
MARCELO BOLE — tel. 306 3087,
DANILO ŠTOLFA — tel. 306 2664,
ali pa NEVO BOLE-ROEDER — tel. 306 1141.

Bi se želeli pridružiti naši prodajalni skupini?
Ste dobrodošli! Pokličite nas za dogovor!

vrsto imen ponesrečencev, za ugotovitev ostankov razbitih trupel, pa bo po poročilih vzelo najmanj dva tedna.

Slovenska letalska družba INEX—ADRIA je kupila širokotrupno letalo DC—9 za srednje proge, ki se je zdaj ponesrečilo, komaj pred mesecem dni. Po mnenju strokovnjakov ima prav ta tip najmoderniješe computerske vzletne in pristajalne naprave.

Jugoslovansko civilno letalstvo je od konca vojne pa do danes izgubilo v nesrečah petnajst letal. Ta zadnja nesreča slovenskega letala je bila najhujša in je obenem tudi največja svetovna letalska nesreča zadnjega leta.

Vsem sorodnikom ponesrečenih rojakov izrekamo tudi Slovenci v Avstraliji iskreno sožalje. Naj Bog vse pokojne sprejme v svoj božji mir!

Modri poklanjajo darove novorojenemu Kralju. — Albrecht Dürer.

Ljubezen, ki išče...

TRIJE MODRI so rekli in spraševali: "Kje je judovski kralj, ki je rojen? Videli smo namreč njegovo zvezdo." Videli so njegovo zvezdo in so se odpravili na pot, da poiščejo njega, ki je bil napovedan, da se poklonijo njemu, kateremu naj se pokloni vsako koleno. Ali ne gremo prehitro mimo tega in podobnih dejstev v našem življenju? Kako, da se tako poredkoma ustavimo in razmislimo o znamenju, ki so ga videli modri, o znamenju, ki jim je napovedalo neko novo in upanja polno pričakovanje?

Gledati neko znamenje, je nekaj vsakdanjega; toda videti pravi pomen tega znamenja, ki ga gledamo, videti ga v vsej njegovi širini, veličini in popolnosti, ni majhna stvar. To je gledanje z očmi vere in upanja. To je gledanje z zaupanjem prihajajočo obljubo in še celo več: iti na pot, da jo čimprej srečam, dosežem, spoznam. Z vero in zaupanjem so gledali, na pot pa jih je pognala ljubezen, ljubezen do Nekoga, ki prihaja k nam.

Modri so podvzeli tvegano pot in dejanje. Niso se vpraševali, ali jih na cilju čaka uspeh, ali jih bo na koncu poti zasmehljivo pričakala sramota in zviška, polna zaničevanja, pogledala na njih vero in zaupanje ter razočarano ljubezen...

Videli so. Premaknilo jih je. Tvegali so dolgo pot v neznanu. In ta njihova pot ni bilo kakšno romantično ali počitniško potovanje. Njih pot je bilo iskanje in pričakovanje od praveka dane obljube. Ta pot v upanju in v veri, ki je pot v neznanu, postavlja in prinaša vedno nova vprašanja, svojevrstne zahteve in presenečenja. Postavlja vprašanje brez odgovora, ker je svetloba zvezde nenadoma v nekem danem trenutku ugasnila, upanje se je skoraj razblinilo, ve-

MODRI Z VZHODA MOLILJEV ZA JEZUSA

Ko je bil Jezus rojen v Betlehemu v Judeji, ob času kralja Heroda, glej, pridejo modri z Vzhoda v Jeruzalem in reko: "Kje je judovski kralj, ki je rojen? Videli smo namreč njegovo zvezdo na Vzhodu in smo se mu prišli poklonit." Ko kralj Herod to sliši, se prestraši in ves Jeruzalem z njim. In zbere vse velike duhovnike in pismouke ljudstva in jih sprašuje, kje bi bil Kristus rojen. Odgovore mu: "V Betlehemu v Judeji; tako je namreč pisano po preroku:

"In ti, Betlehem, znan v Judova, nikakor nisi najmanjši med knežjimi mesti Judovske dežele, zakaj iz tebe bo izšel vodja, ki bo vladal moje ljudstvo Izraela."

Božja beseda

Tedaj je Herod modre skrivaj poklical in jih izprašal o času, v katerem se je prikazala zvezda; in poslal jih je v Betlehem ter rekel: "Pojdite in natančno poizvedite po detetu; in ko ga najdete, mi sporočite, da se mu pridem tudi jaz poklonit."

Ko so ti slišali kralja, so odšli. In glej, zvezda, ki so jo bili videli na Vzhodu, je šla pred njimi, dokler ni prišla in obstala nad krajem, kjer je bilo dete. Ko so pa zagledali zvezdo, so se silno razveselili. Stopili so v hišo in ugledali dete z Marijo, njegovo materjo, in padli so predenj ter ga molili; in odprli so svoje zaklade in mu darovali zlata, kadila in mire.

In ko so bili v spanju opomnjeni, naj se ne vračajo k Herodu, so se po drugi poti vrnili v svojo deželo.

(Mt 2, 1 – 12).

ra se je začela majati in ljubezen je postajala nemočna. In šele sedaj, v tem polmraku, se odkrije njih prava človeška veličina, ki dobiva moč in vzpodbudo iz neke polnosti dobrote.

Ne odnehajo. Ne moledujejo. Ne vrnejo se. Njih vztrajnost ni posledica radovednosti ali naravne vitalnosti. Duh je, ki oživlja. Duh, ki človeku govori iz nekega nam nepoznanega, nevidnega in neslutene sveta. Ta Duh daje poguma za nove poti. Ne zapira jim ust, drži jih skupaj. Sprašujejo in vzbujajo zanimanje za iskanega, za pričakovanega. Pravo pot iščejo skupno.

V našem vsakdnevju srečujemo ljudi, ki jih vsaka najmanjša stvar moti in zmoti. Najmanjši oblak jih preplaši in vsak piš vetra vznemiri. So pa tudi takšni, ki pogumno rinejo naprej skozi težave, ker poslušajo, ker se dajo voditi Duhu.

"Kdo ve, kje zvezde stoje? Ljubezen ima pogled, ki gleda in šviga kot blisk skozi oblake." Ljubezen jih drži na poti in jih vodi skozi težave. Ljubezen upa v prihodnost in upa verjeti v novo.

Ljubezen išče – zaradi notranje gotovosti. Tako so delali trije modri. Ni jih preganjala nevihta. Žarek, dih večne svetlobe jih premika. Previdno. Prosti in svobodni so, vendar se dajo voditi hrepenenju in iskanju

srca. Tako so našli Jezusa – ne kralja v palači, ne mogočnega vladarja. Našli so Boga – človeka, to neobgljeno dete, ubogo, potrebno, nemočno... Toda to dete je vredno zvezde, ki spreminja svet.

Našli so človeka, ki hoče služiti, ki kaže z življenjem na svoja dejanja. Kaj iščemo mi v svojem življenju? Smo na poti, ki jo obseva sij in žarek večnega? Poskušamo biti ljudje, ki imajo čuteče, ljubeče srce? Občutimo v srcu, da nas vodi Duh in Ljubezen?

Modri so videli zvezdo, videli so luč z očmi vere in sli na pot.

S. A.

Fr. Basil Valentin O.F.M.,
Baraga House
19 A'Beckett St., Kew Vic., 3101
Tel.: 861-8118 in 861-7787

Slovenske sestre — frančiškanke
Brezmadežne, Slomšek House
4 Cameron Court, Kew, Vic., 3101
Tel.: 861-9874

NAŠ LETOŠNJI BOŽIČNI SPORED:

7. decembra 1981 •

MELBOURNE — v slovenski cerkvi v Kew je prilika za spoved pred mašama na nedeljo 20. decembra. Spovednik bo na razpolago tudi ves četrtek (24. decembra — vigilija božiča), samo pokličite ga v Baragovem domu. Večerno spovedovanje bo od devetih do deset minut pred polnočjo. Točno opolnoči bomo v procesiji nesli kip Jezuščka k jasicam v votlini, kjer bo z blagoslovom jasic pričetek polnočnice. Tudi po polnočnici bo prilika za spoved.

Upajmo, da se ne bomo morali zaradi slabega vremena poslužiti cerkve. Spet bi rad poudaril iskreno prošnjo možem in mladini, naj se med bogoslužjem na prostem ne zbirajo za cerkvijo ter z glasnim govorjenjem in smehom motijo službo božjo. Kdor ne pride k bogoslužju s pravim namenom, naj raje ostane doma, pa bo nam vsem napravil veliko uslugo!

Petek, 25. decembra, BOŽIČ: Maše v Kew ob osmih, ob desetih (v lepem vremenu pri votlini) in ob petih popoldne. Spovedovanje pred vsako mašo.

Sobota, 26. decembra, Štefanovo: Nedeljski spored maš — ob osmih in ob desetih. Spoved pred mašo.

Nedelja SVETE DRUŽINE, 27. dec.: Običajni nedeljski urnik.

Petek, 1. januarja, NOVO LETO: Maše ob osmih, ob desetih (v lepem vremenu pri votlini!) in ob petih popoldne. Pred mašami spovedovanje.

ST. ALBANS in okolica (Sunshine, N. Sunshine, Deer Park, East Keilor, Avondale Heights...): prilika za božično slovensko spoved bo v torek 22. decembra zvečer od osmih dalje. Cerkev Srca Jezusovega.

NORTH ALTONA in okolica (Footscray, Yarraville, Altona, Newport, Spotswood...) ima slovensko spoved na torek 22. decembra od pol šestih do sedmih zvečer. Cerkev sv. Leona Velikega. Pridite pravočasno, ker je ob osmih spovedovanje v St. Albansu!

SPRINGVALE in okolica (Mulgrave, Noble Park, Clayton, Dandenong, Oakleigh...): slovenski duhovnik bo spovedoval na sredo 23. decembra od šestih do sedmih. Cerkev svetega Jožefa.

GEELONG in okolica ima priliko za slovensko božično spoved na ponedeljek 21. decembra od sedmih zvečer dalje. Cerkev sv. Družine, Bell Park.

MORWELL in okolica ima redno slovensko mašo v cerkvi Srca Jezusovega na nedeljo 20. decembra ob sedmih zvečer. Pred mašo spovedovanje.

WODONGA—ALBURY in okolica: Slovensko spovedovanje bo v cerkvi Srca Jezusovega, East Wodonga, na petek 18. decembra, od sedmih do osmih zvečer. Izrabite priliko! Pater pride od daleč do vas!

BERRI, S. A.: Tamkajšnje rojake in iz okolice bo obiskal slovenski duhovnik v tednu pred božičem. K slovenski maši se bomo zbrali v četrtek 17. decembra ob sedmih zvečer. Ne zamudite prilike za spoved pred bogoslužjem! Pridite pravočasno!

HOBART, Tasmanija: Tasmanski rojaki bodo imeli priliko za slovensko mašo na nedeljo po božiču (27. decembra, Sveta Družina) ob šestih zvečer. Seveda je pred mašo prilika za spoved, da le pridete pravočasno. Cerkev sv. Terezije, Moonah. Vabljeni!

Koliko prilik, dragi rojaki! Ne pustite jih iti mimo! Kristus Vas išče po slovenskem duhovniku — pridite v čim lepšem številu, da bodo prazniki zares blagoslovljeni! Duhovno se obnovimo in pozivimo!

• Nedelja 22. novembra nam je prinesla lepo slovenskost. Škof-pomočnik Eric Perkins je bil med nami. Zakrament potrjenja je podelil trinajstim kandidatom. Imena birmancev so: Diana Ček, Olga Fekonja, Suzi Kolačko, Jelka Kutin, Marie Sivec, Toni Berkopec, Toni Bogovič, Roman Čelhar, Gary Debelak, Frank Toplak, Iztok Šorl, Miran Vuk in Edvard Zupan. Vsem naše čestitke z željami, da bi ostali vedno dobri kristjani!

Ker sem omenil, da bomo ta dan slavili tudi srebrni

jubilje – 25-letnico stalnega slovenskega dušnega pastirstva v Melbourne in s tem naše organizirane verske skupnosti, nisem mislil na kak posebni spored. S par besedami in s tem, da imamo škofa v naši sredi, naj bi bilo opravljeno. Pa sem se uštel. Skoraj bi ne verjel, kaj se da pripraviti za patrovim hrbtom. Sestra Silvestra nam je vsem pripravila presenečenje: odrski spored za to proslavo je bil bogat, pa obenem prijetno domač in se je lepo razvijal. Govoril je dr. Mihelčič, nastopili so cerkveni pevci, Glasniki, naši odlični pevki sestri Anica Kuri in Kati Hartner, otroci Slomškove šole, Lenkova najmlajša (ki sta tudi škofa pred cerkvi jo pozdravila s šopkom). Zaplesala je folklorna skupina društva "Planice", Marcela Bole pa je za to slavlje zložila posebno pesem ter jo podala na odru z Lubi-jem Pirnatom. Veliko število narodnih noš je poživilo slavje tako v cerkvi kot v dvorani.

Presenetila sta me tudi gosta iz Sydneya, senator Miša Lajovic in njegov brat Dušan, ki je v imenu sydneyske slovenske verske skupnosti prinesel jubilejno darilo – mašni plašč. Bog povrni!

Tudi drugih darov je bilo precej in je nemogoče naštetati vse. Dobil sem novo redovno obleko (rekli so, da hočejo imeti "lepega" patra), srebrno pisalo z graviranim posvetilom (Društvo sv. Eme), kovček (Zitterschlagerjevi), dočim mi je enega v isti namen poklonilo S.D.M. ob očetovskem dnevu v septembru. Iskrena zahvala vsem, imenovanim in neimenovanim! Posebej pa bi se rad zahvalil za darilce tudi upokojenski skupini z elthamskega grička ter za dodatek v pismu: med seboj so nabrali ob tej priliki lepo vsoto \$305.30, ki sem jo vpisal v Sklad za bodoči Dom počitka.

Vsem, ki ste pri slavlju kakor koli sodelovali, naj bo pri bogoslužju v cerkvi, ali pa v dvorani na odru ali pri postrežbi – naj Bog stotero povrne! Le naj gre naša verska skupnost v slogi in medsebojni pomoči novim jubilejem naproti!

● Zaradi birme smo imeli prvo obhajilo šele na nedeljo 29. novembra. Tudi ta dan je bil lep: vsi smo ob pogledu na prvoobhajance doživljali lastno duhovno obnovo. Prvič so Jezusa prejeli: Paul Bogovič, Marko Ček, Daniel Čelhar, Sharyn Ann Debelak, Julijana Dekleva, Robert Denša, Suzana Igljč in Anica Žnidaršič. Bog jim daj stanovitnost v dobrem, starši pa naj bi jim bili vselej zgled lepega krščanskega življenja!

● V petek 13. novembra je proti jutru na svojem domu v Traralgonu zaspala v Gospodu gospa MARIJA VOUK, med rojaki v Gippslandu znana kot vedno uslužna "Voukova mama". Bog jo je rešil trpljenja, saj je zadnje čase zaman iskala zdravja. Za lepo smrt

je bila pripravljena: ob zadnjem obisku Morwella v oktobru je opravila spoved ter prejela sveto obhajilo in zakrament maziljenja. Že v začetku tega leta pa mi je poslala dar s pripisom: "Za sveto mašo, kadar boste zvedeli, da sem umrla..."

Blaga pokojnica je bila rojena 3. januarja 1906 v Lapuhovi družini; Pleterje pri Zdolah. V Vidmu ob Savi se je leta 1939 poročila z Antonom Voukom. Vojna ju je pregnala s hčerko Greto (ostali dve – Jožica in Marjana, sta bili rojeni v Avstriji) v Šlezijo. Po vojni se Voukovi niso vrtili domov, od koder so prihajala kaj slaba poročila. Na ladji "Goya" so leta 1950 zapluli iz Bremena proti Avstraliji, kjer so se po težkih začetkih naselili v Morwellu, kasneje pa se preselili v lastni domek v bližnji Traralgon. Pokojna mama je zelo rada skrbela za vrt, ki je bil poln cvetja in domače zelenjave.

Pogrebno mašo smo imeli v ponedeljek 16. novembra v Morwellu, kjer se je pokojna Voukova mama tako rada udeleževala slovenskih maš vsaki drugi mesec. Ob lepi udeležbi rojakov in znancev smo jo položili v grob na pokopališču v Yallournu. Iskreno sožalje Voukovim ter vsem sorodnikom!

● Na torek 17. novembra je na svojem domu v St. Albansu izdihnil ALOJZ JAGER. Umrli je v naročju svoje žene Amalije, ki mu je vso dolgo in težko bolezen tako požrtvovalno stregla. Pokojnik je zelo potrpežljivo prenašal trpljenje in se lepo pripravil s tolažili svete vere za odhod v večnost. Sveto mašo smo imeli v petek 20. novembra v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu, nato je sledil pogreb na keilorsko pokopališče, kjer bo njegovo izmučeno truplo čakalo vstajenja.

Pokojni Slavko je bil rojen 15. avgusta 1923 v Trbovljah. Leta 1956 se je poročil z Amalijo Srblin, leta 1961 pa sta s sinom Borisom odšla v Avstrijo ter še isto leto v septembru na ladji "Flaminia" emigrirala v Avstralijo. Najprej jih je sprejel pokojnikov brat Franc, ki je živel v Sunshine (zdaj je v Ballaratu), nato so si Jagrovi v St. Albansu ustvarili lastni dom.

Pokojnik je bil mirnega in blagega značaja in je prav zato imel tudi veliko prijateljev, ki so ga zdaj v tako lepega število spremili do groba. Ne pozabimo ga v svojih molitvah! Naj počiva v božjem miru, vsem žalujočim pa iskreno sožalje!

● Naj omenim, da sem 22. novembra blagoslovil upepeljene zemske ostanke DR. SREČKA BARAGA, ki so prišli iz Argentine, od koder se je k nam izselila pokojnikova družina. Bodo na pokopališču Springvale.

Dr. Srečko Baraga ima po zadnji vojni največje zasluge za začetek slovenskega šolstva v Trstu.

(Nadaljevanje TIPKARIJE na strani 347)

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU TISKOVNEMU SKLADU:

\$45.-- Jože Koščak; \$20.-- Jože Lapuh (v spomin pokojni teti Mariji Vouk), dr. Mihael Colja; \$15.-- Frančiška Mukavec; \$10.-- Zdravko Žele, Rudolf Uljan, Štefan Šernek, Jože Ambrož; \$6.-- N.N., Jolanda Frank; \$5.-- Ludvik Martin, Anica Smrdel, Marija Kovačič, Jože Jakob, Milka Lovrec, Marija Mezgec, Vida Kaiser, Feliks Drobež, Ivan Slavec, Alojz Poklar; \$3.50 Irena Renko; \$2.-- Konrad Rozman, Srečko Baraga; \$1.-- Marija Taubner, Adolf Samsa.

NAŠIM POSINOVLJENIM MISIJONARJEM – TOGO, AFRIKA:

\$20.-- Ivanka Bajt z družino, A.C.T. (namesto božičnih voščil prijateljem in znancem); \$10.-- N.N. (Melbourne); \$5.-- Angela Fatur (za lačne).

MATERI TEREZIJI V INDIJO:

\$40.-- Družina A, Klekar.

ZA VIETNAMSKE BEGUNCE (ZA LAČNE):

\$20.-- Družina Slavko Jernejčič, Heidelberg, Vic. (namesto božičnih voščilnih kart prijateljem in znancem); \$10.-- Jože Krušec z družino (namesto venca na grob Marije Vouk); \$5.-- Antonija Slavec, Anna Mrčun, Stanko in Jožica Plaznik, Ivan Slavec; \$4.-- Silvo Rošker.

V POMOČ

BARAGOVEMU POSTOPKU:

\$10.-- Marija Mezgec.

Dobrotnikom Bog povrni!

**BOŽJI BLAGOSLOV
NAJ S PRAZNIKI PRIDE K VAM
IN NAJ VSE LETO
NAD VAMI OSTANE!
POSINOVLJENI MISIJONARJI**

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

roman

TRETJE POGAVJE

PRESENEČENJE

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

Ura se je nagibala proti peti in kazalo je, da je čas molka minil, kajti ptice so se začele oglašati ena za drugo. Tudi v hiši je kar naenkrat vse oživel. Slišati je bilo odpiranje in zapiranje vrat. Dva livrirana lakaja sta po stopnicah prinašala mizice za čaj in jih postavljala v senco stare cedre. Tudi papagaj se je zbudil, dvakrat krepko udaril s perutmi in začel razburjeno skakati s palice na palico ter pri tem ostro upiral oči v strežaje.

»Pazi!« se je zadržal pri tem posnemal gospodinjin glas, ko je opazil, da je po strežajevi neprevidnosti vogal prta oplazil po tleh.

Nekaj minut kasneje so bile vse mize nared. Strežaj je udaril na gong, ki je visel na cedrovi veji, in prav kmalu se je od vsepovsod začulo živahno govorjenje. Gostje so prihajali od reke sem, s teniških igrišč, iz hiše in z vrta, da bi posrkali svoj popoldanski čaj in pokramljali v prijetni senci.

Družba se je utaborila pod drevesom. Nekateri so sedli v pletene naslanjače, drugi pa kar v travo. Ko so bili vsi postreženi — ali s čajem ali s kavo ali s hladnimi pijačami, kakor so želeli — se je nadaljeval živahen pogovor.

»Za drevi je vojvodinja napovedala koncert,« se je oglašil nekdo. »Če bi tale prostor tu razsvetlili z lampijoni, bi lahko poslušali kat tukaj. Prevroče je, da bi se gnetli v kakšnem zaprtem prostoru.«

»Le brez skrbi bodite,« je odvrnil Garth Dalmain. »Vojvodinja me je imenovala za reditelja in obljubljam vam, da bodo vsa okna na ploščad na stečaj odprta. Kdor ne bo vzdržal v sobi, bo lahko ostal zunaj. Stoli bodo ob oknih. Vse se bo odlično slišalo, oči pa bodo seveda v marsičem prikrajšane.«

»To pa je precej! Polovica užitka je v tem, da tudi vidiš vse skupaj!« je vzkliknila neka mlada teniška igralca. »Tisti, ki bodo ostali na terasi, ne bodo mogli občudovati vojvodinje, ko bo po končanem koncertu oponašala svoje goste. Prav nič se ne bojim vročine, zato vas prosim, rezervirajte mi prostor v prvi vrsti.«

»Kakšno presenečenje nas pa čaka letos?« je vprašala lady Ingleby, ki je bila prispela šele popoldne.

»Velma,« je odgovorila Mary Strathern. »Obljubila je, da pride sem na oddih za konec tedna. Nihče drug razen vojvodinje je ne bi pripravil do tega, da pride prav sem. Pri koncertu bomo težko slišali kaj več kot eno samo pesem, morda bo kasneje še kaj zapela. Naprosili bomo Jane, naj na klavir zaigra nekaj Velminih najljubših pesmi in gotovo se ne bo mogla upirati.«

»Zakaj pa pravite Velmi presenečenje?« je vprašalo mlado dekle, ki ni dobro poznalo overdenskih navad.

»O draga moja,« ji je razložila lady Ingleby, »to je vojvodinjina potegavščina. Ta vsakoletni koncert prireja za domače in tuje goste ter za krajevne veljake. Na koncert povabi zelo veliko ljudi. Nastopajo pa v glavnem domačini. Prava zabava pa se začne šele po koncertu, ko vojvodinja po svoje duhovito oponaša vse nastopajoče.«

»Spoštovana Jane tega njenega oponašanja ne odobrava,« je pripomnil mladi Ronald Ingram, »zato se kar izgubi še pred koncem koncerta. Vojvodinja dobro ve, da Velme nihče ne bi mogel spremljati tako dovršeno kot Jane, zato jo je naprosila, naj ostane... No, mislim, da se vojvodinja nocoj ne bo imela prilike ponorčevati iz nastopajočih, saj ne nastopajo kaki domači diletanti, ampak taka zvezda kot je Velma.«

»Zdi se mi,« se je vmešala mlada Američanka, zelo lepo dekle, »da ima miss Jane popolnoma prav, ko ne odobrava vojvodinjinih šal. V moji domovini bi smatrali za žalitev, če bi se norčevali iz ljudi, ki so bili naši gostje in so nastopali na naše vabilo.«

»Pozabljate pa, ljuba moja, da v vaši domovini nimate vojvodinj!« ji je odvrnila Mary Ingleby.

»Imate prav! Nimamo jih, ker jih na veliko izvažamo v Evropo!« se je zasmejala Američanka, ki je s svojo pripombo mislila na poroke propadajočih evropskih aristokratov z bogatimi Američankami.

Na njeno pripombo so vsi odgovorili z bučnim smehom. Družba je takoj začela govoriti o zadnji taki evropsko-ameriški poroki.

Tedaj se je na terasi pojavila visoka Janina postava.

Oblečena je bila v preprost siv kostim in v bluzo iz belega in modrega batista. Hodila je mirno in že na zunaj je pokazala, da je popolna gospodarica same sebe. Ko se je približala družbi, je kakih šest moških skočilo pokonci in ji ponudilo sedež.

Jane je sedla na najbližjega ter vprašala:

»Ali tete ni tu? Simons jo povsod išče, da bi ji izročil neko brzojavko.«

»Zakaj je pa vi niste odprli?« je vprašala Myra.

»Ker teta ne pusti, da kdo drug odpira brzojavke, ki so naslovljene nanjo. Pravi, da obožuje udarce in vedno je velika verjetnost, da brzojavka prinaša vest o kakšni katastrofi. Pravi tudi, da ji tisti, ki pred njo zve za kaj

TUDI ZA LETO 1982 bomo dobili običajno zalogo CELOVŠKIH MOHORJEVIH KNJIG, pa tudi nekaj GORIŠKIH, da zadostimo bravce, ki raje sežejo po teh. V kolikor nam je znano, so že na poti – kako dolgo pa dandanes vzame pošiljko iz Evrope, ki ne gre po zraku, je drugo vprašanje. Upajmo, da bodo knjige vsaj okrog božiča ali novega leta pri nas.

Letošnje CELOVŠKE so kot navadno štiri. Poleg KOLEDARJA 1982, ki ima vselej veliko lepega in zanimivega branja, bo med knjigami Baragova življenjepisna povest izpod peresa Karla Mauserja: LE ENO JE POTREBNO, I. del. Tretjo knjigo je napisal tržaški pisatelj (Belokranjec po rodu) Vinko Beličič: LETO BOROVE GRIZLICE. Naslov četrte knjige pa je KRIŽ S KRIŽI. (Žal za ime pisatelja še ne vem, ker je v pismu iz Celovca po pomoti izpadlo.) Cena celi zbirki bo ostala ista kot zadnje leto: štirinajst dolarjev.

Tudi GORIŠKE MOHORJEVKE so štiri: KOLEDAR 1982 je vreden zbornik o življenju in delu primorskih Slovencev. Drugo knjigo je napisal ameriški Slovenec Andrej Kobal ter nosi kaj zanimiv naslov: SLOVENEK V SLUŽBI F.B.I. Pisatelj je znan po svojih

dveh prejšnjih knjigah – Svetovni popotnik pripoveduje. Knjigo o rastlinah DOKLER MARELICE ZORIJO je napisala Bruna Pertot. Četrta knjiga pa je sedmi snopič PRIMORSKEGA SLOVENSKEGA BIOGRAFSKEGA LEKSIKONA. Cena goriški zbirki je petnajst dolarjev (kakor lansko leto), saj je goriški knjižni trg manjši od celovškega: tiskajo manjše število izvodov knjig, zato je cena višja.

Ne pozabimo, da sta obe založbi, CELOVŠKA in GORIŠKA MOHORJEVA, zamejski. Prav je, da ju podpremo iz zdomstva ter s tem pomagamo podaljševati njuno dejavnost, ki je tako važna za kulturno življenje naših zamejskih rojakov. Torej: ko knjige dospejo – SEZITE PO NJIH!!!

hudega, ukrade tisto presenečenje, ki je bilo namenjeno njej.«

»Glejte, vojvodinja pravkar prihaja!« je tedaj zaklical Garth Dalmain, ki je s svojega sedeža dobro videl stranska vrtna vrata.

»Ne črhajte ji niti besedice o brzovavki!« je prosila Jane vse navzoče, »kajti ne bi ji bilo prav, ko bi vsi vedeli zanjo. Res bi bilo škoda, da bi skalili to veselje z brzovavko.«

Vsi so se ozrli v smer, od koder je počasi prihajala vojvodinja. Res so tu na račun njene gostoljubnosti preživljali čudovite dneve, vendar jih to ni motilo, da si ne bi privoščili kakšne pripombe na račun vojvodinjinih smešnih lastnosti. Ko se je dama približala, so vsi moški vstali, vendar ne tako sproščeno kot prej, ko je prišla Jane.

Vojvodinja je imela v rokah košaro, polno najlepših vrtnic. Vsak cvet zase je bil dovršen in utrzan ravno v času, ko je bil najlepši.

(Nadaljevanje)

Slika predstavlja MELBOURNSKI SLOVENSKI ŠOPEK. Razred sobotnega slovenskega pouka na srednji šoli v Dandenongu (učiteljica Dragica Gelt) se je za konec šole oblekel v narodne noše

MOJ NAJLEPŠI BOŽIČ

TA SPOMIN mojih otroških let je že tako daleč, da se mi zdi, kot bi ga namesto mene nekdo drugi doživljal . . . Že pripovedujem božično doživetje. Kaj lepšega v svojem življenju nisem doživel.

Jurček se je pravkar zbudil.
Božič je.

Njegovi starši so šli k polnočnici. Ko se bodo vrnili, bodo čevlji pred ognjiščem polni prelepih in čudovi-

tih daril. Saj vendar Bogec misli na vse v tej sveti noči, na male in velike.

Naenkrat se iz pritličja zaslišijo tihi koraki.
"Stavim, da je to mali Jezus, ki prihaja z darili," si misli Jurček.

In že mu šine v glavo misel: "Presenetiti bo treba tega nebeškega obiskovalca."

Skoči s postelje in gre kar bos po stopnicah navzdol. Na zadnji stopnici se ustavi in poslušša: Nekdo previdno hodi po kuhinji sem in tja.

"Jezušček se je hitro znašel," si misli Jurček. Prav tu je družina nastavila čevlje. Otrok se v temi približuje. Kuhinjska vrata so zaprta. Le majhna svetloba prihaja izpod vrat.

"Poglej," si misli otrok, "Jesus si mora svetiti s svečo. Najbrž ni našel električnega stikala."

Po prstih se otrok približa vratom. Rahlo pritisne za kljuko, ki zaškriplje. Luč takoj ugasne.

"Menda se mali Jesus boji? Treba ga bo pozdraviti in mu dati poguma!"

Jurček odpre vrata in pritisne na električno stikalo.

Svetloba se razlije po kuhinji. Tam pri ognjišču je neki mož. Na mizo je položil svojo torbo. Dobro je napolnjena . . . V eni roki ima lepo pomarančo, v drugi pa bonbonjero, ki jo je pravkar privlekel iz Jurčkovega čevlja.

Neznanec je – tat.

Otrok pa ga gleda z velikimi nedolžnimi očmi, v katerih bereš presenečenje.

"Kaj nisi Jezušček?"

Ob nežnem glasu je potepuh čisto iz sebe. To je prvič, da ga tako nedolžno gleda neki otrok in se ga prav nič ne boji.

Po prvih trenutkih presenečenja se Jurček nasmehne in tiho mrmra: "Aha! Zdaj razumem. Ti si sveti Jožef. Morša je Jezušček zbolel, pa je poslal svojega namestnika. Kaj ti ni nerodno, ko te motim? . . . O, kako lepo pomarančo si mi hotel pravkar dati! In ta velika škatla! Kaj ni v njej čokolada?"

Neznanec pogleduje zdaj pomarančo, zdaj zopet škatlo. Zdi se, da ju prvič v življenju vidi.

"In kaj si, dobri sveti Jožef, prinesel za očka in mamico?" nadaljuje otrok iskreno in nedolžno.

Pri tem se neznani mož nasmehne. Za svetega Jožefa ga kliče fantek. Glej no, glej! Kaj takega pa ni vsak dan. Treba bo igrati, saj ne bo težko. Njegova torba je vendar prepolna vsega, kar je že nakradel.

Tat da pomarančo in škatlo nazaj v Jurčkove čevlje. Nato potegne iz torbe novo pipo in zavitek tobaka.

"O, kako si je očka želel pipo!" je vzkliknil otrok.

Potem pride na vrsto bel volnen šal.

"Ta bo pa za mamico, kajne?" pravi Jurček. "Ti si pa res dober mož. Na vse misliš. Mamica je že dolgo govorila o šalu, kako rada bi ga imela. Očka pa je pred tedni izgubil svojo pipo. . ."

Nato je potepuh potegnil iz torbe veliko salamo in debelega purana.

Ko je neznanec nehal deliti darove, ga je otrok v znak velike hvaležnosti pobožal po roki. Kakšen navaden občutek! Ta topla in mehka rokica ga spominja na mrzle in trde okove, na lise. V očeh se mu nekaj lesketa. Solze . . .

"Ko se bosta očka in mamica vrnila, jima bom povedal, da sem te videl," je rekel Jurček.

"Ah, nikar!" pravi neznani mož, "samo tega nikar!"

Njegov obraz se je zresnil. Zavedel se je resničnosti. Starši se bodo kmalu vrnil. Čas je že, da izgine.

Jurček je nedolžno vprašal: "Kaj misliš že iti? Tako hitro? Preden odideš, bi te rad objel in poljubil. Ali mi dovoliš?"

To je bilo za tatinskega potepuha kakor pomiloščenje in odveza. Premagan se je vdal. Sklonil se je nad otroka in mu ponudil svojo zaraščeno brado. Ko je začutil na obrazu nežne otroške ustnice in okrog vratu mehke otrokove roke, so mu solze oblike nagubani obraz.

Kako lep trenutek! Da bi ga mogel podaljšati v večnost!

"Ti pa nekoliko bodeš, da veš, sveti Jožef!" je rekel Jurček z nasmehom.

"Nisem imel časa, da bi se obril. Saj razumeš... " je odvrnil mož skoraj vznemirjeno. "Imam veliko dela v teh dneh."

Ker je v sveti noči vse bolj razumljivo, je bil Jurček kljub vsemu zelo vesel. Samo, da je srečal svetega Jožefa, pa četudi tako slabo obritega. Zdelo se mu je, da je še kar dobro nadomestoval Jezuščka, ki ni mogel priti.

Ko se je mož oprostil nedolžnega otroškega objema, je dejal:

"Zdaj pa le pojdi spat! Pozno je in tvoji starši se bodo vsak čas vrnil. Ne smejo me tukaj najti!"

Ko je še enkrat pogledal proti ognjišču, ki je bilo zdaj kar dobro obloženo z raznimi dobrotami, si je mož vrgel prek ramen svojo torbo in izginil v temno noč . . .

Tam doli, v mali cerkvi, ki je bila tako lepo razsvetljena, so zvonovi naznanjali, da je polnočnica končana.

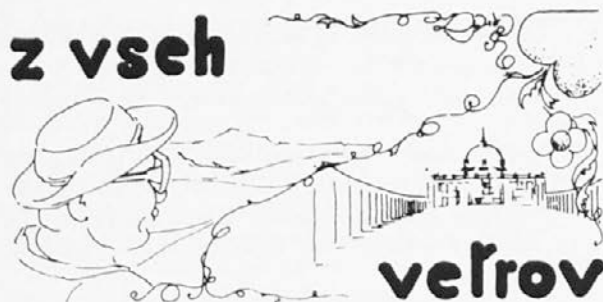

Od tistega dneva mojega otroštva nisem nič več slišal o onem neznancu, ki ga je moja otroška nedolžna domišljija spremenila v dobrohotnega svetega Jožefa. Mislim si, da se je v težavnih dneh marsikdaj spomnil na poljub, ki so mu ga dala v zahvalo otroška usteca. Tega poljuba mu pač ni bilo treba ukrasti. Lahko ga je odnesel. Danes, po tolikih letih, bi neznancu dal iz vsega srca še en tak poljub . . .

J. K.

z vseh

SLOVENIAN ARTS SOCIETY je bila ustanovljena 8. oktobra letos v Melbournu. Eden namenov te nove slovenske organizacije je prirejanje sestankov rojakov, ki delujejo ali pa se zanimajo za kulturno delovanje in za razna vprašanja slovenskih priseljencev na področju lepih umetnosti in znanosti. Ti sestanki bodo potekali v razgovorih, izmenjavi misli in idej.

Ga. Aleksandra Ceferin, ki je družbo ustanovila, je na prvem sestanku govorila o potrebi takih srečanj in o vključitvi rojakov, ki so – neglede na razne kriterije – delavni, ki imajo zanimanje ali talent. Želja je pri nekaterih obstajala že leta, vendar doslej ni bilo prave iniciative.

Klubske aktivnosti poleg številnih zabav – razne razstave, nastopi, koncerti – so namenjene bolj obiskovalcem. Slovensko akademsko društvo v Sydneyu je omejeno na akademsko izobražene člane. Združenje slovenskih učiteljev, ki je izrazito kulturna organizacija s poudarkom na slovenskem jeziku in kulturi, je omejeno na področje šolstva in množičnega obveščanja. **SLOVENIAN ARTS SOCIETY** nima takih omejitev, določila so za zagotovitev standarda delovanja in so res minimalna. Kulturna dejavnost naših priseljencev v Avstraliji se razlikuje od rojakov v Ameriki, Kanadi in Argentini ter je dovolj močna za samostojen razvoj v avstralskih pogojih. Za mnogo vprašanj je pri današnji razdrobljenosti in specializaciji potrebno posebno obravnavanje. SAS bo to

MELBOURNSKI SLOVENC!

Kadar potrebujete

TAXI TRUCK

za selitev in podobno, se boste z **MAKSOM HARTMANOM** po domače pomenili za čas prevoza, delo pa bo opravljeno dobro in po konkurenčni ceni.

Kličite čez dan: 311 6366

RAPID TRANSPORT SERVICES PTY. LTD.

(vprašajte za Makso Hartmana!)
Ob večernih urah kličite Maksovo številko doma: 850 4090

važno delo vršila, dasi v bolj skromni obliki.

Na prvih dveh sestankih so prisotni obravnavali slovenski etnični tisk in avstralske MISLI (referat je pripravil p. Bazilij) ter povojno pesništvo v Sloveniji (ga. Aleksandra Ceferin), poleg zanimivih razgovorov pa je nekaj svojih izbranih pesmi recitala ga. Marcela Bole.

NITI SVETNIKOV ne puste pri miru v naši dobi nasilja in krivic. V nedeljo 8. novembra sta dva oborožena roparja vzela iz beneške cerkve sv. Jeremije balzamirano truplo svete mučenke Lucije. Težko je navesti razlog za to "ugrabičev", saj sta tatova pustila na mestu, kjer so počivali ostanki svetnice, edino materialno vrednost: srebrno masko, ki je pokrivala Lucijin obraz.

Častilci svete Lucije, ki je zelo priljubljena svetnica in zavetnica optikov ter fotografov, so začeli zbirati denar – za slučaj, če so roparji ukradli truplo v namen izsiljevanja. Toda beneški kardinal in patriarh Marco Ce je odločno izjavil, da se škofija ne bo z nikomer pogajala za vrnitev ukradenih relikvij. Dejal je tudi, da tatovi niso oskrunili s krajo samo relikvij, temveč tudi božjo podobo v sebi, svojo človečnost in svoje dostojanstvo.

LOČITEV ZAKONOV je v Avstraliji vedno več in očitno se pozna novi zakon, ki je prišel v veljavo pred par leti in je proces ločitve tako zelo olajšal. Avstralsko sodišče za družinske zadeve (Family Court) je v prvem polletju našega leta razveljavilo 20,058 porok. V lanskem letu (1980) je bilo v Avstraliji 39, 258 ločitev, v letu 1979 pa 37, 873. Številke so kaj zgovorne in kažejo stalno višanje tega žalostnega števila. Koliko tragike se skriva za njim, bi bilo težko opisati. Samo pomislimo na otroke, ki so jih te ločitve v tisočih oropale doma in družinskega življenja...

Zdaj pa bi radi že tako prelahko izvedbo ločitve v Avstraliji še bolj olajšali: uvedli bi radi ločitev po pošti.

FRANCOSKA socialistična vlada ima težke probleme, kot vedo povedati poročila. Eden njenih glavnih ciljev je bil boj proti brezposelnosti. Pa je

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

ravno te dni število brezposelnih v Franciji presegló "kritično točko dveh milijonov". Vlada ne ve, kaj naj bi storila, opozicija pa na podlagi dejstev izvaja hudo ofenzivo.

V **BENETKAH** je bil konec oktobra kongres o patru Maksimiljanu Kolbe, junaku nacističnega taborišča Auschwitz, kjer je umrl kot žrtev ljubezni. Udeleženci kongresa so poslušali tudi zanimivo pripovedovanje in pričevanje zdaj že osemdesetletnega moža Frančiška, kateremu je Kolbe podaril življenje, ko se je javil na njegovo mesto v plinski celici. Starček se še živo spominja trenutkov Kolbejeve žrtve: prvi trenutek ni verjel, da je zares rešen, kasneje je imel težave s svojo vestjo ob misli, da je nekdo zaradi njega umrl; končno pa je razumel, da ga je Kolbejeva herojska prostovoljna žrtev rešila družini in mu tudi naložila dolžnost pričevati o Kolbejevem mučeništvu.

POLJSKA doživlja iz dneva v dan hujšo krizo: ne le pomanjkanje hrane in najnujnejšega za življenje, ampak tudi odnosi med vlado in Solidarnostjo so se zelo poslabšali. Komunistični režim skuša zdaj z blatenjem vodstva Solidarnosti speljati vodo na svoj mlin. Če jim še to ne bo uspelo, bo najbrž govorila sila...

Nadaljevanje "TIPKARIJE" s strani 341.

● **GLASNIKI** in ansambel **TRIGLAV** se odpravljajo na gostovanje v Sydney. V petek 18. decembra gredo z avtobusom na pot. Tam bodo imeli v soboto zvečer koncert, v nedeljo bodo peli pri slovenski maši, na poti domov pa se bodo ustavili tudi v Canberri. Želimo jim lep izlet in uspešen nastop. Ponosni smo na to našo mladino, brez katere bi naši narodni in verski skupnosti veliko manjkalo. Bodočnost je mladine! Tudi v izseljenstvu!

Z mladino potuje nekaj staršev, da bo vse prav. Pa sem prepričan, da ne bodo imeli preveč skrbi.

● Letos je sveti večer ravno na četrtek, ko imamo v Melbournu redno slovensko radijsko oddajo na 3EA, od 6.45 do 7.30 zvečer. Ta bo v priredbi verskega središča in vsaki družini lahko doda k praznovanju svetega večera. Poslušajte jo in vsi sodelujte s petjem!

● Božičnemu pismu melbournskim rojakom bo dana prijavnica, ki se je družine lahko poslužijo za vpis v našo počitniško kolonijo. Kot sem že v prejšnji številki omenil, nam je bivši samostan **GREY-FRIARS, MT ELIZA**, spet na razpolago za prve tri tedne v januarju.

Prvi teden je družinski (od nedelje 3. jan. popoldan pa do sobote 9. jan. pop.), drugi teden je za de-

Urarsko in zlatarsko podjetje:

Alexander

WATCHMAKER AND JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.

(nasproti postaje)

Telefon 622 1408

vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur in zlatnine (šest mesecev garancije) in 5% na vse nakupe. Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih. — Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

Melbournski rojaki!

Želite morda kupiti po zmerni ceni KOKOSI, ali zares SVEŽA JAJCA?

Oboje Vam nudi kokošja farma

Bruna in Alme SDRULIG

(komaj miljo in pol od Slovenskega grička v Elthamu).

Research Warrandyte Road, RESEARCH

Telefon: 437-1868

klice (od nedelje 10. jan. pop. do sobote 16. jan. pop.), tretji pa za dečke (od nedelje 17. jan. pop. do sobote 23. jan. pop.).

Za drugi in tretji teden je starostna meja: do štirinajstega leta. Starejši prijavitelci pridejo na vrsto po izbiri in če bo še kaj praznih mest. Vzrok za te pogoje sem navedel v prejšnji številki.

Spet se obračam na gospodinje, ki bi bile pripravljene za pomoč v kuhinji. Za drugi in tretji teden bom potreboval tudi nekaj deklet in fantov oz. starejših moči za pomoč pri pažnji otrok.

Edini namen naše počitniške kolonije na morju je: za čim manjše stroške in brez iskanja dobička nuditi slovenskim otrokom nekaj prijetnih dni. Doslej smo to uspešno izvedli že vrsto let — upajmo, da bo tudi letos naš trud kronan z uspehom.

Starši, ne čakajte s prijavi predolgo, da nam olajšate priprave!

● Med tedni naše počitniške kolonije me bo v verskem središču v Kew nadomeščal afriški misijonar p. EVGEN KETIŠ, ki bo nekaj mesecev med nami v Avstraliji. Kličemo mu dobrodošlico.

● Za krste in poroke mi je tokrat zmanjkalo prostora. Pa naj počaka za prihodnjo številko!

KOTIČEK

naših mladih

DRAGI STRIČEK! – Vsem slovenskim otrokom bi rada napisala, kako smo v Melbournu obhajali prvi november. Ta dan se spominjamo tistih, ki so umrli, zato je bolj žalostno. Prižigamo svečke in molimo za duše v vicah. Po sveti maši smo se odpeljali na slovensko pokopališče v Keilor. Tam se je zbralo polno ljudi in skupaj smo molili. Popoldne pa smo šli na slovenski griček v Eltham. Tam stoji lepa kapelica v spomin vseh pokojnih. Prišel je tudi pater Bazilij in naše sestre. Zopet smo molili in tudi peli. Vsi so peli, tudi moj ata.

Pozdravljam Te, kakor tudi sestra Barbara, saj mi vedno pomaga pri pisanju. – Veronika Smrdel, 9 let, Bulleen, Vic.

Dragi striček! – Enkrat sem se že oglasil, zdaj pa se hočem spet. Povedal bi rad, da sem bil pri birmi. Bilo nas je trinajst birmancev. Pred cerkvijo svetega Cirila in Metoda smo skupaj z botri pričakali gospoda škofa in ga spremili pred oltar. Vse je bilo zelo lepo. Oltar je bil praznično okrašen, na koru so lepo prepevali. Nikoli ne bom pozabil tega dne.

Po končani maši smo šli vsi v dvorano. Tam smo proslavili poleg birme tudi srebrni jubilej, odkar imamo v Melbournu stalnega slovenskega duhovni-

NOVE JASLICE

PO DOLGIH DNEH SE BOMO ZBRALI
OB NAŠIH NOVIH JASLICAH,
OB NAŠIH LEPIH JASLICAH.
ANDREJ SE VRNE OD VOJAKOV,
IN IZ TUJINE OD NEKOD
GOTOVO PRIDE STRIC METOD.

IN PELI BOMO PESMI TISTE,
KI JIH JE PELA BABICA,
NA VEK VESELA BABICA.
NEMARA PRIDE NAS POSLUŠAT,
IN ANGELOV PRIPLAVA Z NJO
KOT BOŽIČ SVETIH VEČ OD STO.

IN DEDEK – ČE BO GRLO DALO –
ON NAM BO PRAVIL STORIJE
OD ZVEZD IN VEČNE GLORIJE.
NE BO GA, KI BI VMES ZADREMAL.
KDO MORE SPATI TISTI ČAS,
KO JEZUS SE RODI ZA NAS?

SILVIN SARDENKO

ka. Tudi za pod zob je bilo vsega dovolj.

Moram povedati, da sem se s škofom tudi slikal. Bil je z nami vsemi zelo prijazen. Tako bom imel tudi v sliki lep spomin na ta dan.

Pozdravljam vse slovenske otroke! – Edvard Zupan, 12 let, Kew, Victoria.

DRAGI OTROCI!

Ker so tukaj prazniki in počitnice, sem vas zopet razveselil s sliko tukaj na levi, ki bo veliko lepša, če boste vzeli v roke barvice in ji dali več življenja. Pa napisati morate, kdo je ta mož, pred katerim sta punčka in fantek.

Mamica naj vam pomaga, da boste pobarvano sliko do 5. januarja oddali na moj naslov. Najlepša slika bo nagrajena, zato se le potrudite in se udeležite tega tekmovanja.

Pa vsele praznike vsem!
STRIČEK

ZAHVALA – Najprej se moram zahvaliti za vso dobroto pokojni teti **MARIJI VOUK r. LAPUH**, ki je na svojem domu v Traralgonu umrla dne 13. novembra 1981. Kljub temu, da je bolehalo že dolgo časa, na je vse njena smrt globoko pretresla. Ko sem leta 1957 prišel v Avstralijo in sem prvo leto živel pri Voukovih, mi je bila zares kot mati, zato čutim ob njenem slovesu še večjo bolečino.

Želim se tudi v imenu soproga pokojne tete in njenih treh hčera z družinami ter v imenu svoje družine in brata Ivana z družino iskreno zahvaliti vsem, ki ste teto spremili na zadnji poti. Zelo lepo število znancev se je udeležilo pogrebne maše in pogreba – znak, kako je bila teta povsod priljubljena. Posebna zahvala p. Baziliju, ki je kljub prezaposlenosti prišel iz Melbourne, da je imel pogrebno mašo in pogrebne obrede. Prav lepa hvala tudi g. Bojanu Dubroviču za tople in tolažilne poslovilne besede ob odprtem grobu.

Draga teta, mi vsi Vam želimo, da počivate v božjem miru! Naj Vam bo lahka avstralska zemlja!

JOŽE LAPUH z družino.

Morwell, Vic.

EAST BENTLEIGH, VIC. – Ob pregledu Maticice naših pokojnih v novembrski številki sem videla, da med pokojnimi rojaki zadnjega leta nimate imena rojakinje, ki je živela blizu nas in smo se dobro poznali. Ker ste že večkrat prosili, naj Vam naročniki in bravci pomagamo dopolniti ta žalostni imenik, Vam tukaj pošiljam njeno ime. **ANA PAVINCICH r. FRANK** je bila iz Prema, kjer je bila rojena leta 1906. Umrla je, zadeta od kapi, dne 20. marca 1981 v Prince Henry bolnišnici na St. Kilda Road, Melbourne.

Iskrene slovenske pozdrave! Vaša zvesta dolgoletna naročnica **Ana Renner.**

Zahvaljujem se Vam za dopolnilo k Matici mrtvih in prosim tudi ostale bravce za pomoč. Naj mi sporočijo, če poznanega mrtvega med našimi pokojnimi še ni. S tem bomo naredili našo Matico pokojnih čim popolnejšo, četudi jo popolnoma izpolniti ne bomo mogli nikoli. – **UREDNIK.**

RENMARK, S.A. – Nisem za vse tako počasen kot za pisanje. Moram pa hitro odgovoriti na Vaše pismo, da Vas potolažim: ne bojte se zamere, če ste med reševalci križanke v zadnji številki po pomoti izpustili moje ime. S tem, da Vam od časa do časa pošljem kakšno rešeno križanko, hočem samo povedati, da radi prejemamo in čitamo MISLI, ki nam prinašajo na svojih straneh veliko več kot pa hočemo priznati. Naročnik sem že dvaindvajset let in vse letnike hranim, kar sem jih prejel. Večino križank sem rešil, ali pa vsaj poskusil, a ne veliko poslal – le včasih me ne prehitil čas.

Ne delajte si torej skrbi, če bi ne objavili mojega mena. Bolj bi mene skrbelo, če bi izostale MISLI. Upam, da nas bodo še dolgo let obiskovale s tako pestro vsebino. Vsak izmed nas bi se lahko od časa do časa oglasil in se zahvalil za vse skrbi, ki jih imate za nas. Bog Vam povrni!

Uredniku želimo predvsem zdravja in zadovoljstva, vse bralce pa pozdravljamo z iskrenimi željami – **družina Prešeren.**

CAMPBELLTOWN, S. A. – Ker se leto bliža koncu in je že čas, da poravnam naročnino, se spet oglašam. Rad bi tudi sporočil, da sem končno za misijonarja p. Miha Drevenška zopet nekaj nabral. Nedavno sem mu poslal 170 dolarjev. Družina Mirka Cuderman iz Qld. je poslala 15 dolarjev, družina Cetin tu pa je dala

Za poslednji izkaz spoštovanja in časti

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509,

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako delo!

10 dolarjev. Ostalo v gornji vsoti je dodal neimenovani dobrotnik.

O praznikih, ko bomo imeli spet vsega dovolj in preveč, se spomnimo misijonov in odstopimo skromen delček svojega blagostanja v dobre namene. Prepričan sem, da bo tako naš božič vse lepši in mi v njem srečnejši. — Pozdrave vsem! — Alojz Poklar.

SYDNEY, N.S.W.— Če bi vprašal povprečnega avstralskega Slovence, koliko slovenskih društev je v Avstraliji, bi zelo verjetno ne znal odgovoriti. Najbrž pa bi ne vedel za Slovensko Narodno Društvo, ki smo ga ustanovili v Sydneyu pred tremi leti in o katerem se je doslej kaj malo poročalo. Za nas člane je izraz svobo-

PRODAM po zelo ugodni ceni dvodružinsko hišo v Sloveniji: na Studencih (Maribor), komaj dve minuti od železniške postaje, avtobusa, cerkve, pošte in trgovine. Za podrobnejše informacije glede stanja in vrednosti hiše pišite na naslov: J. R.,

P. O. BOX 239,
Wentworthville, 2145
N. S. W.

de, ki jo uživamo v naši novi domovini.

V prepričanju, da je vsaka dobra stvar vredna razglasjanja (za bodočega zgodovinarja prav gotovo, če že danes nekateri vzamejo to za "mahanje po zraku"), sem z veseljem sprejel nalogo, da poročam o našem letošnjem slavlju v okviru te organizacije.

V soboto 31. oktobra je naše Slovensko Narodno Društvo spet praznovalo obletnico proglasitve neodvisnosti slovenskega naroda — 29. oktober 1918. Zbrali smo se na prijetni družabni večer v prikupni dvorani v Strathfieldu. Uradni del večera je vodila in predstavljala govornike gospa Neva Durlak.

Predsednik Slovenskega Narodnega Društva, Alfred Brežnik, je na kratko pozdravil goste in člane. Za to leto sem bil povabljen, da v kratkih besedah spreg-

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in brave MISLI
s prsrčnim vabilom:
KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nudimo številne slovenske pijače, naša kuhinja pa servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od petih popoldan do desetih zvečer, na nedelje in praznike pa že od dvanajste ure dalje.

Tudi Vam bo pri nas vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

POTUJETE V RIM? — DOBRODOŠLI!

Hotel Bled

II. kat,

Via S. Croce in Gerasalemme, 40
00185 ROMA (ITALY).

Tel.: (06) 772 102 in (06) 757 9941

Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kotrolo,
Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija.
Slovensko osebje.

Vorim o pomenu tega slovenskega večera ter objasnim tudi osnovo društvenih ciljev. Spregovoril je tudi naš zavedni rojak senator Miša Lajovic, najprej v slovenščini, potem pa tudi v angleškem jeziku za neslovenske goste.

Vzdušje srečanja je bilo toplo, soglasno in prijateljsko, kakršnih žal doživljamo zadnji čas malo med našo narodno skupino. In naj dodam, da je med navzočimi bilo slutiti željo, naj bi se še mnogi rojaki, če že ne vsi, pridružili vsakoletnemu praznovanju te naše važne narodne obletnice.

S slovenskimi pozdravi! — Ivan Kobal.

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . Bi morda kdo vedel za FRIDERIKA MIRO-SLAVA ŠPRAGARJA, r. 1913 v Ljubljani. V Avstralijo je prišel leta 1950 in do jeseni leta 1953 živel z družino v Wagga Wagga, N.S.W., nato se je preselil v Melbourne in je služboval kot delovodja v Hotelu Windsor. Od tam se je zadnjikrat oglasil sorodnikom v domovino v oktobru 1956, potem je vsako poizvedovanje za njim ostalo brezuspešno. Sleherno novico o njem bo uredništvo posredovalo domačim, ki že toliko let žive v negotovosti.

WINE DINE and DANCE

Razvedrilo, domačo hrano in pijačo Vam nudi

LAKE VIEW RESTAURANT

in RECEPTION CENTRE

42 Kanahooka Road,

Tel.: 61 7101 DAPTO, N.S.W., 2530

Tudi za poroke in razne druge prilike
skupinskih praznovanj

se priporočata

MILI in JAKOB BOZIČ

Temu se smejejo doma . . .

* Na sodišču. "Trdite, da vas je obtoženi s trdim predmetom udaril po glavi. Imate priče?" — "Nimam. V bližini ni bilo nobene žive duše. To je bilo na sestanku krajevne skupnosti."

* V zvezni administraciji so v štirih letih "zelo racionalizirali" poslovanje: na novo so zaposlili "samo" 4000 ljudi.

* V vasi je stal tale razglas: "Tisti, ki tistega, ki je desko, ki pot, ki vodi proti jezeru, kaže, vzela, prijavi, bo prejel visoko nagrado."

* Tudi goljufi si od časa do časa izprašajo vest — če niso spregledali kakšne možnosti za goljufijo.

* Direktor delavcu: "Ko sem rekel, da prihajajo tudi zate lepši dnevi, sem mislil na pomlad in ne na plačo."

INCOME TAX RETURNS

Skozi vse leto nudimo poklicne usluge
pri Vaših raznih davčnih obveznostih in problemih.

MERCURY TAX SERVICE

518 SYDNEY ROAD, BRUNSWICK, VIC. 3056

Telefon: 387 7055 (2 liniji)

Uradujemo:
čez teden od 9 do 5.30
in sobotah od 9 do 1 ure.

Lastnik podjetja:
STANKO PENČA

NO APPOINTMENTS NECESSARY

DOPOLNJEVANKA (Ivanka Žabkar)

Besede pomenijo: 1. začetek vsakega studenčka; 2. glivična bolezen; 3. zvižaciti, prebrisano ravnati; 4. težak predmet (v množini); 5. znana denarna enota stare Avstrije; 6. žuželka ki sveti; 7. iz zadnje vojne znano libijsko pristanišče; 8. književnost; 9. obcestna označba smeri; 10. preživo, v oči padajoče; 11. vrtna cvetlica; 12. moško ime, tudi ime za najmlajšega; 13. vrhnje zaščitno oblačilo; 14. poročena žena; 15. nekaj, kar dobiš brez plačila, poklon; 16. del kmetije za rejo živine; 17. z gozdom poraščen; 18. tropični sad; 19. leposlovno delo iz treh samostojnih delov, ki pa jih veže isti okvir; 20. privlačnost, zanimivost; 21. moško ime; 22. prometno sredstvo; 23. podolgovata ozka izboklina; 24. žensko ime; 25. odrska zavesa.

Rešitev pošljite do 5. januarja na uredništvo!

REŠITEV NOVEMBRskega "NAGROBNIKA":

1. spoved; 2. spomenik; 3. pekoča; 4. dopolnjeno; 5. pokojnik; 6. znamenja; 7. lilija; 8. mir.

Prva in tretja cela vrsta od zgoraj navzdol nam povesta iskrene želje rajnim: POKOJNIM VEČNI MIR!

Rešitev so poslali: Francka Anzin in Marija Špilar, Lo

Rešitev so poslali: Ivanka Kropich, Francka Anzin in Marija Špilar, Lojzka Vučko, Slovenske sestre v Slomškovem domu, Jože Grilj, Lidija Čušin, Marija Oražem, Vinko Jager, Stane in Jožica Plaznik in Milan Prešeren. (Naj se na tem mestu opravičim Milanu Prešernu, ki smo ga pozabili omeniti v prejšnji številki MISLI med reševalci križanke.)

Zreb je določil nagrado LOJZKI VUČKO.

9A LOWER PLAZA,
SOUTHERN CROSS HOTEL BUILDING,
MELBOURNE

Tel. 63 1650

Za razne prilike smo Vam na uslugo
v našem studiu, v cerkvi ali doma!

ZA POROKO: 75 različnih barvnih fotografij
s poročnim albumom vred — samo \$120.—

Slike za potni list — v dvajsetih minutah!

1. LZVIREK
2. PLESY
3. LLSICLT
4. REMENA
5. GULDIVAR
6. KRESAJCA
7. TOBRUK
8. SLOVSTVO
9. KAZIROT
10. BRICECE
11. MAEHA
12. BENJAMIN
13. REDPASNIK
14. SOPROGA
15. DARILO
16. IBAVNIK
17. GOLDOVIT
18. BANANA
19. TRILOGJA
20. MIKAVOST
21. GREGOR
22. LETALO
23. GRUBEN
24. DOROTEJA
25. ZASTOR

Če si v dopolnitev izbral pravilne besede, ti bodo dve vrsti črk od zgoraj navzdol dale voščilo naših dni.

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro
BRUŠENIH OPALOV in DRAGIH KAMNOV.
izdelujemo pa tudi

ZLATNINO in SREBRNINO
po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino,
zaročne in poročne prstane . . .

OBISČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,
EAST MALVERN (Melbourne), 3146
Telefon: 509 1611

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

**TAX CONSULTANTS —
INSURANCE BROKERS**

Prevezemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezni, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in '560 4490

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

**VESEL
BOŽIČ!**

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUS
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovencem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČSZ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

9 Tennyson Ave., CLAYTON, Vic. 3169
Telefon: 544 8466

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 861 7694
(Najstarejši tudi po letih objavljanja oglasov v Mislih)

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. Imam v vseh večjih mestih Evrope in Amerike ne samo poslovne ampak tudi prijateljske zveze.

**TOUR WORLD INTERNATIONAL, 155 Collins Street,
Melbourne, 3000 — Tel. 654 1233, Consultant Dr. J. KOCE**

Ste poravnali naročnino za MISLI???

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje
Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.*

Z. nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko
morja (pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste ...)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

Cena potovanja MELBOURNE — BEOGRAD (ali RIM) in nazaj od \$1126.— navzgor.

*Pokličite nas za podrobnejše informacije,
ker je trenutno cela vrsta različnih cen potovanja pod različnimi pogoji.*

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!